

KONINKLIJKE BEROEPSORGANISATIE VAN GERECHTSDEURWAARDERS
NOTULEN LEDENRAADSVERGADERING van de KBvG
op 13 februari 2025

Ledenraad:

Mw. B. (Berthine) Pap, voorzitter
Dhr. M. (Mohammed) Azouagh (tot 17.10 uur)
Dhr. M. (Matthijs) Brekelmans (vanaf 17:10 uur, als vervanger voor Dhr. M. (Mohammed) Azouagh)
Mw. L.A.C. (Lorena) Botter
Mw. Mr. E.J. (Eva) Dijks
Mw. R. (Richelle) Elshof
Dhr. J. (Johan) Hempel
Dhr. R.T. (Thomas) Kijvekamp
Dhr. Mr. S. (Stefano) Nocco
Dhr. P.W.J. (Patrick) van der Pas
Dhr. G.I. (Iwan) van Ravenswaaij (tot 16.00 uur)
Dhr. Mr. M.H.C. (Marco) Geerling (vanaf 16.00 uur, als vervanger voor Dhr. G.I. (Iwan) van Ravenswaaij)
Dhr. J.C.M. (Hans) Ruis
Dhr. O.R. (Olaf) Straver
Dhr. Mr. J.A. (Jan) de Swart
Dhr. M.C. (Marco) Weening
Dhr. M. (Mark) Nouta, als vervanger voor Dhr. M.D. (Michael) Brouwer

Plaatsvervangers:

Dhr. P. (Patrick) Wittebrood

Stagiaires:

Mw. S. (Samantha) van den Hoven
Dhr. Y. (Yorkis) Santana Fernandez

Bestuur:

Mw. C.W. (Chris) Bakhuis-van Kesteren
Dhr. Mr. O.M. (Oscar) Jans
Dhr. J. (Jeroen) Nijenhuis
Dhr. P.J.B. (Patrick) Plate
Dhr. M.R. (Michael) Swier

Met kennisgeving afwezig:

Dhr. M. (Michael) Brouwer

Bureau:

Mw. C. (Cherelle) Knoester
Mw. Mr. S. (Stéphanie) van Koningsbrugge

Notulist:

Mw. M.C. (Marianne) Jansen-Versluis (Het Notuleercentrum)

1 Opening en vaststelling agenda

De voorzitter opent de vergadering om 13.00 uur en heet aanwezigen welkom, in het bijzonder de twee beroepsstagiaires Samantha van den Hoven en Yorkis Santana Fernandez.

Er zijn vijftien stemgerechtigden aanwezig. De agenda wordt ongewijzigd vastgesteld.

2 Mededelingen en ingekomen stukken

- *De oorspronkelijke volgorde van de agenda is aangepast vanwege de agenda van verschillende bestuursleden. Daarom vinden eerst de verkiezingen plaats en daarna de behandeling van de wijzigingsverordening. Daarna wordt de agenda weer op reguliere wijze doorlopen.*
- *Opinion van de heer Van der Vleuten met betrekking tot de wijziging van de Gerechtsdeurwaardersverordening.*

Aanvullend is een ingekomen stuk ontvangen van de heer Nouta over e-Justice: Service of Documents (SOD). Dit stuk was te laat om te agenderen en de voorzitter brengt de vraag in stemming of het stuk behandeld gaat worden. Zij constateert dat de meerderheid voor bespreking is en stelt voor om het te bespreken bij het bestuursverslag.

3 Verkiezing voorzitter ledenraad

Op 20 april 2025 loopt de huidige termijn van Berthine Pap af, als voorzitter van de ledenraad. Mevrouw Pap heeft aangegeven zich opnieuw verkiesbaar te willen stellen. Voor de vacature hebben geen andere kandidaten zich verkiesbaar gesteld.

De voorzitter draagt voor dit agendapunt het voorzitterschap over aan plaatsvervangend voorzitter de heer Nocco. Hij bedankt mevrouw Pap voor haar inzet de afgelopen jaren en wenst haar alvast succes voor het komende jaar. Mevrouw Pap wordt bij acclamatie herkozen tot voorzitter van de ledenraad.

(besluit 3.01) Mevrouw Pap bedankt de ledenraad voor het vertrouwen. Er liggen nog genoeg uitdagingen voor de beroepsgroep en daar wil zij een actieve rol in vervullen.

4 Verkiezing bestuurslid (voorzitter) bestuur KBvG

Op 10 maart 2025 loopt de huidige termijn van Chris Bakhuis-van Kesteren af, als bestuurslid en voorzitter. Mevrouw Bakhuis-van Kesteren heeft aangegeven zich opnieuw verkiesbaar te willen stellen. Voor de vacature hebben geen andere kandidaten zich verkiesbaar gesteld.

De afgelopen jaren heeft mevrouw Bakhuis-van Kesteren zich allerlei dossiers eigen gemaakt en zij zet zich hier met hart voor de beroepsgroep fulltime voor in.

Mevrouw Bakhuis-van Kesteren heeft een speech voorbereid, met als titel: Het begonnen werk afmaken!

Het is al weer bijna drie jaar geleden dat ik door u ben gekozen tot voorzitter van onze mooie beroepsgroep. De tijd is voorbij gevlogen. Bij het voorbereiden van deze speech heb ik teruggeblikt en mijn speech van 10 maart 2022 nog eens nagelezen. Mijn speech ben ik indertijd begonnen met de volgende quote: 'Voor mij een stoere stap om hier voor jullie te staan en dank voor de

gelegenheid die mij wordt geboden. Ik draag mijn ambt een warm hart toe en hoop dat iedereen mij als zodanig heeft leren kennen. Een bevlogen en betrokken gerechtsdeurwaarder die al vele jaren actief is in de verschillende gremia van onze mooie beroepsorganisatie.' Ik mocht per direct aan de slag als uw voorzitter, een rol waarin ik heb mogen groeien, ook als persoon. Natuurlijk met vallen en opstaan, maar altijd gesteund door mijn medebestuurders en uiteraard het bureau. Er is sedertdien veel de revue gepasseerd. Ik neem u kort mee in het verleden. Het begon met het aanpassen van het Btag voor wat betreft de kosten van raadpleging van onder meer het DBR. Een dergelijke aanpassing heeft veel voeten in de aarde, maar is met gezamenlijke inspanning van J&V, de KBvG, de afdeling Wetgeving, de Rechtspraak en het LOVCK al in de zomer tot stand gekomen. Dat al deze partijen aan tafel zitten, was het novum. De afwikkeling van de toeslagenaffaire was net op gang gekomen en vergde veel diplomatie en samenwerking tussen alle betrokken partijen. Een afwikkeling waarvan toen niet was voorzien dat dit nog vele jaren zou lopen. Een compliment aan alle kantoren voor al het geduld en de inspanningen. Wij zijn erin geslaagd om onze toezeggingen en afspraken na te komen. Als beroepsgroep hebben we ons positief op het netvlies gezet van vele stakeholders. Recentelijk is in deze affaire ook het onderzoeksrapport van de commissie-Van Dam verschenen naar de knelpunten in de trage afwikkeling. Aan de zijde van de overheid is nog veel winst te behalen, maar mooi niet aan onze zijde. Complimenten voor ons. Vervolgens hebben we een aantal werkbezoeken gehad, van toenmalig staatssecretaris Aukje de Vries en niet te vergeten het werkbezoek van onze toenmalige eigen minister voor Rechtsbescherming Franc Weerwind. We hebben de beroepsgroep goed voor het voetlicht bij hen kunnen brengen. Op korte termijn valt een werkbezoek te verwachten van onze staatssecretaris Teun Struycken. Halverwege 2023 viel het kabinet en hebben we een mooi verkiezingsdebat gehouden. Mooi dat vorige week tijdens de kennismaking met de nieuwe staatssecretaris Toeslagen Sandra Palmen zij direct reflecteerde aan onze kennismaking toen. Mooi dat KBvG op het netvlies is blijven staan. Het onderzoeksrapport van Cebeon in opdracht van het WODC, de 'Evaluatie Wet doorberekening kosten toezicht en tuchtrecht juridische Beroepen' van 13 september 2023. Uiteraard hebben we volop tegengas gegeven omdat het niet wenselijk was om de kosten aan de beroepsgroep door te berekenen. Het stelsel blijft in stand, maar thans wordt onderzocht of er een ander stelsel mogelijk is voor de doorberekening. En dan ons 150-jarig bestaan. Een lustrum om naar terug te kijken. Een mooie toespraak van Franc Weerwind en een prachtige trofee van de UIHJ voor de verdiensten van Nederland internationaal. De invoering van de WKI per 1 april 2024 en de daarbij behorende cumulatieregeling. Respectievelijk in april en oktober van dit jaar zal al een evaluatie plaatsvinden. Toekomst, kansen, bedreigingen. Ondertussen hebben we ook te maken gekregen met het rapport Contourenschets civiele invordering, een verkenning naar mogelijke aanpassingen in de civiele invorderingsketen van 1 juli 2024 en het IBO-rapport problematische schulden 'Naar een beter werkende schuldenketen' van 27 juni 2024. In dit rapport wordt geschetst dat de schuldenproblematiek de maatschappij jaarlijks € 8,5 miljard kost en dat dit anders zou moeten. Hierin wordt een basispakket aan maatregelen geschetst, waaronder de signalerende rol van de gerechtsdeurwaarder, een wettelijke zorgplicht van gerechtsdeurwaarders en een collectief afbetalingsplan waarin wij als gerechtsdeurwaarders een mooie rol zouden kunnen spelen. Dit basispakket is opgenomen in het regeerprogramma van 2024 en er is geld voor vrijgespeeld door het kabinet. Dit biedt nieuwe kansen voor ons als beroepsgroep, maar uiteraard met een daarbij passend tarief. Als we een klein beetje kunnen krijgen van die € 8,5 miljard weet ik

zeker dat we een mooie rol kunnen spelen ter voorkoming van het oplopen van al die kosten met name door de schuldhulpverlening en allerlei maatschappelijke diensten. Maar er liggen ook bedreigingen op de loer, zoals de Rechtspraak die rollen naar zich toetrekt die des deurwaarders zijn, zoals het aanstellen van een schuldenfunctionaris en het opschalen van de zogenaamde art. 96-procedure. Maar denk ook aan het recentelijke verschenen advies van de adviescommissie voor burgerlijk procesrecht inzake de uniformisering van de procesinleiding. Dit advies maakt onderdeel uit van het grote overheidsproject 'Toegang tot het Recht'. Gelukkig heeft de Hoge Raad bij de digitalisering van de procesinleiding het behoud van onze belangrijke poortwachtersrol onderkend. Een bemande commissie is thans aan de slag met het vormen van een reactie. We gaan alles in de strijd gooien om onze poortwachtersrol te behouden. Een dossier trouwens waarin we gezamenlijk optrekken met deurwaardersbelangen.NU, met wie we een goede relatie hebben opgebouwd. In de toekomst gaan we inzetten op de zo belangrijke poortwachtersrol bij de procesinleiding en een goede vergoeding voor onze aanvullende diensten die van ons worden verwacht. Ervoor zorgen dat we als beroepsgroep toekomstbestendig zijn zowel financieel maar ook qua bemensing, immers, we zijn aan het vergrijzen. Er wordt door het WODC hiernaar een onderzoek gestart. We zijn en worden gezien en zorgen ervoor dat we overal aan tafel komen en laten onze zo belangrijke rol in het rechtsbestel in onze rechtsstaat zien. Dat dit werkt, blijkt uit de verschillende rapporten waar aan de gerechtsdeurwaarder een uitgebreidere rol en nieuwe rol wordt toebedeeld. Hiermee wordt het vertrouwen in onze beroepsgroep uitgesproken. De wereld is op dit moment aan grote verandering onderhevig en ook wij staan aan de vooravond van wijzigingen in het stelsel zoals we dat al jarenlang kennen. Zoals benoemd bestaan daarin bedreigingen maar ook kansen. We gaan de komende periode nieuwe politici en beleidsmakers uitnodigen voor kennismakings- en werkbezoeken. En ik wil af van het woord 'incasso-industrie'. Wij zijn rechtshandhavers en we incasseren, we doen dat met opgeheven hoofd naar opdrachtgever en naar burger. Van negativiteit wil ik af. We gaan ook gestalte geven aan het kwaliteitsfonds en dit verder concretiseren. Verder werken aan de weerbaarheid van de beroepsgroep. Er is nog zoveel te doen voor ons. En met ons bedoel ik vanzelfsprekend: samen met het bestuur, de ledenraad en het bureau. Ik ga afronden. Ik zou het dan ook een ontzettende eer vinden om te mogen afmaken waar ik mee begonnen ben: de beroepsgroep verder te mogen leiden naar een mooie toekomst. Het zal mij een voorrecht en eer zijn als ik voor nog een periode uw voorzitter kan zijn.

De voorzitter beaamt de punten die de voorzitter van het bestuur genoemd heeft, de beroepsgroep is voortdurend in beweging. De voorzitter bedankt mevrouw Bakhuis-van Kesteren voor haar bereidheid haar functie te willen blijven bekleden.

De heer Van der Pas merkt op dat de ledenraad een bestuurslid kiest, volgens hem is het niet aan de ledenraad om de voorzitter van het bestuur te kiezen. Het betreft twee verkiezingen. De voorzitter leest artikel 67 van de Gerechtsdeurwaarderswet erop na: de ledenraad benoemt het bestuur van de KBvG. De ledenraad benoemt de voorzitter en de plaatsvervangend voorzitter. Ze brengt de verkiezing in stemming, eerst de benoeming tot bestuurslid en daarna de benoeming tot voorzitter.

Mevrouw Bakhuis-van Kesteren wordt bij acclamatie herkozen tot bestuurslid van KBvG. **(besluit 4.01)** Mevrouw Bakhuis-van Kesteren wordt bij acclamatie herkozen tot voorzitter van het bestuur van KBvG. **(besluit 4.02)**

De voorzitter heeft felicitaties en bloemen voor mevrouw Bakhuis-van Kesteren.

5 Wijzigingsverordening

De GdwVo moet worden gewijzigd voor onder meer het onderdeel Schuldenwijzer en de overgangsregeling van de Verordening Grenzen tariefmodellen. De Wijzigingsverordening is op de ALV van 9 november jl. van een positief advies voorzien en staat nu geagendeerd voor vaststelling. In de bijgesloten notitie wordt uiteengezet wat er precies wordt gewijzigd, waar en waarom.

Bij de stukken zaten de notitie wijzigingen GdwVo, de verordening zelf, de bestuursregel en de notulen van de ALV met betrekking tot de wijzigingsverordening want daar waren vragen over. De voorzitter stelt voor om eerst de artikelen A tot en met H, die toezien toe op het schuldenoverzicht, te behandelen.

De heer Ruis heeft bij H begrepen dat alle gerechtsdeurwaarders vragen kunnen krijgen over registraties ook door andere kantoren. Hij veronderstelt dat het voor zou kunnen komen dat de grotere kantoren niet geheel goed bereikbaar zijn en dan zouden vragen over bepaalde inschrijvingen en gegevens terecht kunnen komen bij kleine en middelgrote kantoren die wel bereikbaar zijn. Hij vraagt of dit is wat er staat. De heer Jans zegt dat dit gevaar er niet is. Het is hetzelfde systeem als voor het digitale beslagregister geldt. In het kader van de AVG is gezocht naar een manier om vragen vanuit de AVG te kunnen verwerken. Het is al opgelost, namelijk door DigiD. Er is geen verplichting om het in te vullen, want het gaat geautomatiseerd naar de schuldenaar of schuldhulpverlening. Het is niet zo dat grote of kleine kantoren benaderd gaan worden, want het gaat digitaal en elektronisch.

Mevrouw Elshof heeft een vraag over vorderingen die ter inning zijn aangeboden bij het gerechtsdeurwaarderskantoren die nauw verband houden met BSN-gebruik. Die vorderingen komen ongetoetst in het register terecht. Hier is kritiek op geweest, want er vloeit werk uit voor met betrekking tot betwiste vorderingen. Ze vraagt waar het BSN-gebruik voor is: alleen voor een bepaalde vordering in een dossier of ook als men al over een BSN beschikt of kon beschikken bij een andere zaak. De vraag is of dit geregistreerd moet worden zonder dat men voornemens is om te dagvaarden. De heer Jans zat zelf ook met deze vraag. Het koppelt terug naar DBR, de persoon moet goed geïdentificeerd kunnen worden. Het betreft beslagen en dagvaarding voor DBR. De wens is er om op enig moment meer in te schrijven, maar dat gaat nog langs de ledenraad en ALV. Naar het gebruik van BSN is zwaar gekeken en de conclusie was dat het eigenlijk nog niet mag, er is een beperking met betrekking tot het BSN-gebruik. Als de wetgever het belangrijk gaat vinden dat er meer informatie ontsloten gaat worden dan zal de wetgever zelf moeten bepalen wanneer nog meer BSN gebruikt zou mogen worden. Het is wel de manier om de link te kunnen maken met de juiste persoon. De vraag welke vorderingen gekoppeld kunnen worden aan het BSN-gebruik zijn bedoeld voor het gebruik door de schuldenaar en de schuldhulpverlener en niet voor het betwisten van het

overzicht. Als een vordering afgewezen wordt, gaat deze er per definitie uit. Het overzicht van alle schulden, ook de betwiste schulden, zijn belangrijk voor schuldenaar en schuldhulpverlener. Mevrouw Elshof begrijpt dat het gaat om alle gerechtelijke vorderingen en niet per se om minnelijke vorderingen. Dan blijft de vraag wanneer een vordering geregistreerd wordt als betwist en of het ongefundeerd betwist is. De heer Jans legt uit dat dit alleen zou kunnen spelen als iets onder de rechter is. De bestuursregel komt onder de verordening te hangen, over welke informatie ingeschreven zou moeten worden, bestuursregel artikel 3 nummer L. Het is niet de bedoeling dat het handwerk wordt voor de deurwaarders, er wordt gezocht naar een automatisering.

De heer Nouta merkt op dat het de wens van het bestuur is om zaken die nog niet onder de rechter zijn geweest, toch in het schuldenregister te verwerken. Hij is het daarmee oneens. Los van het feit of het geautomatiseerd uit het systeem gehaald kan worden of niet, gerechtsdeurwaarders zijn geen rechters en bepalen niet of iets wel of niet betaald moet worden. Hij begrijpt niet waarom het bestuur probeert om die vorderingen, waarvan nog bewezen moet worden dat het vorderingen zijn, in een register op te nemen. Als deurwaarder wil hij er geen status aan geven omdat dat de taak van de rechter is. De heer Jans legt uit dat het gaat om ontsluiting van informatie naar de schuldenaar zelf. Van de ingeschreven vorderingen is inderdaad nog niet duidelijk wat de status is. Als de schuldenaar de vordering wil betwisten, is het van belang dat de vordering bekend is bij schuldhulpverlening. De heer Nouta is van mening dat de informatie bij een buitenstaander terechtkomt, namelijk de ambtenaar van de gemeente en bewindvoerders, die er allerlei conclusies aan hechten. Dit wordt onderdeel van schuldsaneringsprocedures. Hij vindt het principieel onjuist dat de lijst bestaat uit vorderingen waar de rechter een oordeel over heeft gegeven en andere vorderingen. De heer Jans geeft aan dat de schuldhulpverlener van de debiteur alle informatie moet krijgen, hier verandert niets in.

Mevrouw Elshof vraagt met betrekking tot het overzicht dat bij de schuldenaar terechtkomt of er onderscheid gemaakt wordt tussen vonnissen en minnelijke zaken. Met de lijst kan de debiteur de indruk krijgen dat het al vast staat. In dat geval heeft zij er ook moeite mee. De heer Jans geeft aan dat het gekoppeld is aan BSN-gebruik. De echt minnelijke zaken zonder dagvaarding worden nog niet opgenomen, de WGS eist nu alleen nog beslagen en vorderingen. De status kan nog ingekleed worden, zodat het beeld zo compleet en overzichtelijk mogelijk is. Als er meer geëist wordt, zou dat prima ingeregeld kunnen worden in verschillende gradaties van overzichtelijkheid. Mevrouw Elshof denkt dat er wel duidelijk onderscheid gemaakt moet worden zodat duidelijk is wat nog niet onder de rechter is geweest. De heer Jans beaamt dit en vult aan dat de computers al aangepast zijn met betrekking tot WKI. Informatie kan eenvoudig ontsloten worden op digitale wijze, waarbij het doel is dat het zo volledig en duidelijk mogelijk is.

De heer Swier wijst in het kader van IBO op het schuldenoverzicht dat door de politiek benoemd is als het middel om debiteuren met problematische schulden te helpen. Het is niet zozeer iets wat het bestuur wil. Het bestuur wil wel in de lead blijven om te bepalen wat geregistreerd wordt. Het is een stap die gezet moet worden. De heer Jans heeft een compliment voor het bestuur omdat er een juiste inschatting is gemaakt van de richting waar de politiek op beweegt. Bovendien is er sprake van

de juiste samenwerkingen. Het kwartje valt bij de politiek net iets langzamer dan bij het bestuur waar optimaal gebruik van gemaakt wordt. Het bestuur is hier trots op.

De heer Weening vraagt met betrekking tot de registratie van de betwiste vorderingen of het verstandig is om een nuancering aan te brengen, of dit handwerk met zich meebrengt of dat het volledig geautomatiseerd kan worden waarbij de vraag speelt hoe serieus betwisting genomen moet worden. De heer Van der Pas vraagt of betwisting dan niet eerst beter gedefinieerd moet worden. Vervolgens moet er een goed overgangsrecht komen. Dit lijkt de heer Weening een goed begin. De heer Van der Pas merkt op dat niet voor alle aanvragen BSN nodig is omdat dat afhangt van welke BRP-bepaling geselecteerd wordt. De heer Swier legt uit dat aansluiting is gezocht bij het moment waarop normaal gesproken het BSN bekend is, namelijk voor het uitbrengen van de dagvaarding.

De heer Swier benadrukt dat het gaat om de inzichtelijkheid voor de debiteur en waarbij serieus overwogen wordt om te procederen. De heer Jans vult aan dat het nog om een concept gaat en dat er nog nagedacht wordt over het soort informatie.

De heer De Swart begrijpt dat het hier gaat om een vordering tot betaling van een geldsom. Als hieraan nog een nevenvordering hangt, zoals een vordering tot ontbinding en ontruiming, dan komt dat niet in het DBR. Voor het overzicht is juist een huurschuld met vordering tot ontbinding en ontruiming wel van belang. Verder vraagt hij wat te doen met losse opdrachten. In artikel 3 lid L, ten aanzien van de vordering is gewezen, gegeven of uitgevaardigd, wil hij 'opgemaakt' toevoegen, zoals een notariële akte die is opgemaakt en uitgegeven. De heer Jans benadrukt dat het nog om een concept gaat. Losse opdrachten worden benoemd in de toelichting, het gaat om zaken in behandeling bij de deurwaarder. Aan een vordering ontbinding en ontruiming zit een geldvordering vast waarmee het meeste ondervangen is. Het overzicht zou nog uitgebreid kunnen worden. Een huurschuld is een geldvordering en komt ook in het register. De heer De Swart zou dit niet voor discussie open laten.

De heer Swier bepleit een verandering van mindset. De vraag moet zijn waarom men dit niet zou moeten willen. De debiteur moet een zo goed mogelijk inzicht krijgen in de schulden, een huurvordering hoort hier bij. De schade voor de overheid is € 8,5 miljard op jaarbasis en dat moet teruggebracht worden. Een zo compleet mogelijk schuldenoverzicht helpt daarbij. De heer De Swart pleit voor een duidelijke omschrijving zodat het niet meer voorkomt dat vorderingen er niet in gezet worden. De heer Hempel merkt op dat contracten met Stedin officieel geen vorderingen of achterstanden zijn. Voor de heer Jans is het geen enkel probleem om het inzicht naar de schuldenaar toe blijvend te verbeteren of te verruimen.

De heer Azouagh heeft een taalkundige opmerking met betrekking tot artikel 4 lid 1. Er wordt hier gesproken van drie partijen: de schuldenaar, justitiabelen en andere betrokkenen. Vanaf artikel 4 lid 4 wordt slechts nog gesproken van één betrokkene. De heer Jans legt uit dat dit bewust is gedaan. Schuldenaren en justitiabelen zijn begrensde termen, betrokkenen kunnen allerlei personen zijn die persoonsgegevens verwerken. Gegevens van de partner van de schuldenaar kunnen bijvoorbeeld in het systeem terechtkomen.

De heer Van der Pas merkt op dat bovenstaande bespreking betrekking heeft op de bestuursregels en niet zozeer met de wijzigingsverordening. De voorzitter beaamt dit en stelt de concept-bestuursregel aan de orde. Het bestuur komt hier te zijner tijd op terug in de ledenraad. De heer Jans bevestigt dat het nu slechts gaat om het delen van de stand van zaken. Op dit moment is er geen sprake van vaststelling.

De heer Van der Pas vindt het jammer dat het bestuur de bijdragen van de leden ziet alsof de hele ledenraad tegen ontwikkelingen is, terwijl dat maar één lid betreft. Hij zou het jammer vinden als zijn bijdrage neergezet wordt als een tegenstem. Hij probeert zo goed mogelijk wet- en regelgeving voor elkaar te krijgen die de gerechtsdeurwaarder de mogelijkheid geeft om er handen en voeten aan te geven. De bestuursregel is nu geschreven vanuit de wenselijkheid van de SNG, het ministerie en juridisch, maar het is wenselijk dat het geschreven wordt op een manier waar de gerechtsdeurwaarder wat mee kan. De deurwaarder moet snappen wat hij kan met de brede juridische kaders, want in de praktijk kan het verschillend geïnterpreteerd worden. Als een justitiabele iemand is die door een schuldenaar gemachtigd wordt, moet dat ook benoemd worden. De heer Van der Pas wil niet verantwoordelijk zijn voor de opgenomen gegevens, hooguit voor de gegevens die hij zelf aanlevert. De SNG slaat de gegevens op. Als een derde zich heeft aangemeld bij een digitaal beslagportaal is de deurwaarder verplicht om via die wijze beslag te leggen en niet via een fysiek bezoek. Anderzijds mag een ambtenaar niet verwezen worden naar het register. De doorverwijsbevoegdheid moet duidelijk zijn. Ergens staat dat deurwaarders geen inzage krijgen in het register en de vraag is waarom zij niet kunnen meeprofiteren van deze digitalisering en op welke wijze dit wel zou kunnen. De heer Jans neemt de aansporing met betrekking tot de bestuursregel mee. De bepaling met betrekking tot de gerechtsdeurwaarder is een expliciete wens van de ledenraad. De heer Plate vult aan dat het anderhalf jaar geleden besproken is. Om strategische redenen is ervoor gekozen om bevraging door gerechtsdeurwaarder vooralsnog niet mee te nemen. Het gaat ook om het tarief, want als het gefaciliteerd wordt dan volgen daar ook consequenties uit. Het is beter als het in een sociaal tarief 'de-escalerend optreden' verdisconteerd wordt. De heer Jans vult aan dat nog niet duidelijk is waar het op termijn naartoe gaat in het geval een deurwaarder vraagt naar andere geregistreerde schulden. Er gaan wijzigingen komen op enig moment. Tot nu toe is dit de vaste lijn van de ledenraad geweest. De heer Van der Pas vat het op als de vraag wat een deurwaarder moet met die informatie. Een deurwaarder kan de klant informeren of verdere maatregelen zin hebben. De heer Swier geeft aan dat er naar aanleiding van de impact analyse van Flynth, waarin een omzet daling van tussen de 0-en 50% zou kunnen ontstaan door de verdergaande uitbreiding van schuldenwijzer. De ledenraad heeft daarna besloten de doorontwikkeling van de schuldenwijzer uit te breiden maar niet eerder open te stellen voor alle deurwaarders dan dat er een sociaal tarief is die die omzet daling gaat compenseren. De heer De Swart vult aan dat voorkomen moest worden dat de buitenwacht de indruk kreeg dat het een verhaalsdatabase werd. Er waren vereisten nodig om het BSN op te vragen zodat niet lukraak in het DBR gekeken zou worden. Inzicht in de gegevens moet niet tegen de deurwaarders gebruikt kunnen gaan worden.

Mevrouw Elshof leest in artikel 3 lid D dat het BSN van de eiser moet worden opgenomen, maar zij kan wel wat redenen bedenken waarom dat niet wenselijk is. De heer Jans legt uit dat bekend zal moeten zijn van wie de vordering is. De crediteur dient zich te identificeren. Het is echter een concept. Mevrouw Elshof ziet nog meer verplichtingen en begrippen die nog ruim geformuleerd zijn.

De voorzitter vindt artikel 2 sub A en sub B niet helemaal begrijpelijk. De heer Jans neemt deze taalkundige opmerking mee. De voorzitter vraagt hoe het zit met vorderingen die buiten het systeem blijven. De schuldhulpverlener ziet niet dat er nog schulden bestaan die nog niet in Schuldenwijzer staan. De heer Jans beaamt dat deze vragen er zijn. Als de wens er is om deze vorderingen ook op te nemen, moet dat meegenomen worden in de ontwikkeling. De overheid wil dat schuldenaren aangesloten worden. Ook gemeenten kunnen een beslagleggersrol hebben inzake gemeentelijke belastingen en uitkeringen. De VNG zit er breed in. Het schuldenoverzicht wordt ingericht door de gerechtsdeurwaarders maar ook door de overheid. Als niet alles ingevuld wordt, is het de vraag hoe dat dan wel gaat gebeuren. Uiteindelijk is de wetgever aan zet maar het systeem is dan al zo ingericht dat daar invulling aan gegeven kan worden.

Het tweede deel van de wijzigingsverordening betreft sub I.

De heer Van der Pas vraagt of de heer Van Vleuten zijn vragen over het waarom van de aanpak en de reikwijdte ervan rechtstreeks aan het bestuur gesteld heeft. De heer Jans wil geen verkeerde informatie geven. De brief van 7 november is bij het bestuur binnengekomen. De vraag was toen of de brief behandeld moest worden in de ALV. Dat was technisch niet mogelijk. Staande vergadering was ook een mogelijkheid, maar dat is niet gebeurd. De vraag die in de mail is gesteld, heeft het bestuur niet opgevat als een directe vraag aan het bestuur en ook niet opgepakt als zodanig.

De heer Van Vleuten wil graag een toelichting geven. Hij wil het hebben over de invoering van de wijziging van de Gerechtsdeurwaardersverordening.

De heer Van Vleuten: De kennisgeving van het bestuur om de GdwVo te wijzigen riep bij mij en mijn kantoorgenoten een aantal vragen op. Redenen waarom ik een gerenommeerd advocatenkantoor naar hun Zienswijze over de voorgenomen wijzigingen heb gevraagd. Gezien het belang van deze zaak wil ik u, het bestuur en de leden van onze beroepsgroep en eventueel onze minister graag informeren over die zienswijze. De zienswijze van Trip Advocaten heb ik u op voorhand doen toekomen. In de zienswijze worden mijn mening en zorgen gedeeld: invoering van bepaalde onderdelen van de Wijzigingsverordening kunnen zeer nadelig zijn voor de financiële positie en ratio's van gerechtsdeurwaarderskantoren. Gezien de terugwerkende kracht van de Wijzigingsverordening en met name de toevoeging van artikel 8.4a menen deze deskundigen dat invoering daarvan onrechtmatig is. Zij wijzen op de mogelijke strijdigheid met bestaande regelgeving en het rechtszekerheidsbeginsel. Volgens hen zou deze onrechtmatigheid zelfs kunnen leiden tot aansprakelijkheid van ons bestuur en onze beroepsorganisatie. Al in 2018 is binnen de ledenraad en op de ALV gediscussieerd over de nadelige effecten van vrije tarieven, waardoor de onafhankelijkheid en continuïteit van onze kantoren in gevaar zou kunnen komen. Om dit te voorkomen is uiteindelijk

de Verordening Tariefmodellen Gerechtsdeurwaarders ingevoerd. De kernpunten hiervan zijn dat gerechtsdeurwaarders een redelijke vergoeding in rekening brengen voor het uitvoeren van ambtelijke diensten en dat het gerechtsdeurwaarders niet is toegestaan om out-of-pocketkosten geheel of gedeeltelijk voor eigen rekening te nemen. Per 1 februari 2023 is de Gerechtsdeurwaardersverordening in werking getreden. Kort samengevat betreft de nieuwe verordening een bundeling en herschrijving van individuele verordeningen en beleidsregels. Er zijn overgangsbepalingen opgenomen, maar de overgangsbepaling vanuit de Verordening Grenzen Tariefmodellen ontbreekt. Gevolg hiervan is dat de Gerechtsdeurwaarder volgens de Gerechtsdeurwaardersverordening in elk dossier ten minste een redelijke vergoeding voor zijn ambtelijke werkzaamheden en de out-of-pocketkosten in rekening moet brengen. Dit betekent ook dat vanaf de inwerkingtreding van de Gerechtsdeurwaardersverordening er geen onderscheid meer wordt gemaakt tussen dossiers die zijn aangeleverd vóór en ná 1 januari 2021. Het bestuur merkte in de ALV van 17 juni 2022 terecht op: de nieuwe verordening betreft het samenbrengen van bestaande wet- en regelgeving, dood hout is weggesneden. Mogelijk is er iets te veel hout weggesneden: het bestuur stelt nu dat door het niet opnemen van een overgangsbepaling voor de Tariefmodellen er onduidelijkheid is ontstaan. Welke onduidelijkheid en bij wie die is ontstaan, wordt echter niet benoemd. Toch is dit voor het bestuur voldoende aanleiding om alsnog artikel 8.4a toe te voegen. Volgens onze gezamenlijke mening is er echter helemaal geen onduidelijkheid. De Verordening is juist heel helder. De bepalingen van de artikelen 3.7 en 4.7, waarin staat dat de gerechtsdeurwaarder een redelijke vergoeding in rekening moet brengen voor zijn ambtelijke werkzaamheden en de out-of-pocketkosten altijd volledig dient door te belasten, gelden voor alle lopende dossiers die een gerechtsdeurwaarderskantoor op 1 februari 2023 in behandeling had en alle dossiers die daarna zijn aangeboden. Duidelijker kan het niet. De artikelen 3.7 en 4.7 van de Gerechtsdeurwaardersverordening zijn bedoeld in het algemeen belang, ter voorkoming van te grote financiële betrokkenheid van de gerechtsdeurwaarder en ter voorkoming van te grote bedrijfsrisico's voor de kantoren. Deze artikelen moeten tevens de kwaliteit en onafhankelijkheid van de gerechtsdeurwaarder waarborgen, zoals blijkt uit de toelichting. Dus waarom zouden we dit nu moeten terugdraaien? Vinden we echt dat de kwaliteit en onafhankelijkheid van de gerechtsdeurwaarder voor vorderingen van voor 1 januari 2021 minder belangrijk is? Nee, vast niet, en dat is ook zeker niet in het algemeen belang. Deze wijziging dient slechts het belang van één groep: de grote (overheid)opdrachtgevers en incassokantoren, die veelal no-cure-no-pay-contracten hebben afgesloten met gerechtsdeurwaarderskantoren en die nu geconfronteerd worden met regelgeving waarbij zij wel kosten doorbelast moeten krijgen. Voor de gerechtsdeurwaarders betekent de voorgestelde wijziging een verslechtering van hun financiële positie en een aantasting van hun onafhankelijkheid. Zij kunnen genooddaakt worden om onredelijke kosten voor eigen rekening te nemen. Dit verhoogt de bedrijfsrisico's en zet de continuïteit van veel kantoren onder druk. Dit zijn nu juist de contracten waarvan zowel het BFT, de minister als de beroepsgroep vindt dat deze niet meer moeten worden afgesloten. Wat zijn de gevolgen? Deze kunnen verstrekking zijn. Gerechtsdeurwaarders zijn nu verplicht, ongeacht hun contracten, om vanaf 1 februari 2023 in elk dossier op grond van de Gerechtsdeurwaardersverordening ten minste de out-of-pocketkosten en een redelijke vergoeding voor hun ambtelijke werkzaamheden bij hun opdrachtgever in rekening te brengen. Dit vorderingsrecht heeft een positieve uitwerking op de bewaarpositie en financiële ratio's,

iets wat wij allemaal toejuichen, zeker onze toezichthouder. Gerechtsdeurwaarders mochten vertrouwen op de juistheid van de verordening. Door met terugwerkende kracht invoeren van deze overgangsbepaling wordt alles weer anders en kunnen gerechtsdeurwaarders plotseling worden geconfronteerd met een grote terugbetalingsverplichting voor dossiers waarin na 1 februari 2023 conform de nieuwe wet- en regelgeving een declaratie is verstuurd. Daarnaast hebben gerechtsdeurwaarders met deze opdrachtgevers mogelijk zelfs nieuwe afspraken gemaakt. Ook deze afspraken komen nu onder druk te staan of kunnen worden vernietigd. Dit zijn doemscenario's die wij met elkaar niet zouden moeten willen. Wij begrijpen dat de tijd dringt, maar het is in het belang van de gehele beroepsgroep dat de impact van dit tot nu toe onderbelichte element van de wijzigingsverordening de volle aandacht krijgt. Deze wijziging is een enorme stap terug in onze onafhankelijkheid en onpartijdigheid: twee van onze belangrijkste kernwaarden. Ik vraag u niet om direct tegen de wijzigingsverordening te stemmen, maar ik verzoek u dringend om de mogelijke gevolgen zorgvuldig te overwegen. Neem de tijd om een grondige impactanalyse te maken en beleid te ontwikkelen dat zowel de belangen van de gerechtsdeurwaarders als die van de opdrachtgevers in balans houdt. Ons verzoek aan de ledenraad is om de wijzigingsverordening en dan met name de toevoeging van artikel 8.4a nogmaals kritisch te bekijken. Dank u wel.

De heer Nocco: Kan het bestuur hierop reageren?

De heer Jans: Even in herinnering brengen hoe het toen is gegaan met de wijziging van al die verschillende verordeningen die uiteindelijk herijkt zijn tot die ene Gerechtsdeurwaardersverordening (GdwVo). We hadden ons op het standpunt gesteld als bestuur en dit ook gedeeld met ALV en ledenraad, dat die herijkingsprocedure een herijkingsprocedure was waarbij geen afbreuk is gedaan aan de regelgeving zoals die er was. In de Verordening Grenzen Tariefmodellen is destijds uitleg gegeven in de toelichting van wat er toen ging gebeuren ten aanzien van de oude dossiers. Waarschijnlijk omdat dat deel van het beleid in de toelichting op die verordening stond en niet in een daadwerkelijk artikel, is het ook in de GdwVo niet expliciet opgenomen. Toen de Verordening Grenzen Tariefmodellen tot stand is gekomen, is er een nieuw stelsel gekomen ten aanzien van de tariefmodellen. Dit gehele stelsel is een-op-een overgegaan naar de GdwVo, punt 3.7 en 4.7. Toen de Verordening Grenzen Tariefmodellen tot stand kwam is al gekeken naar: hoe ga je in dat stelsel om met de overeenkomsten die er waren? Die uitbehandeld waren op de manier zoals die toen ook al waren geweest. De situatie vanaf begin 2021 tot mei, waar men het nog over oude contracten had maar met nieuwe aanleveringen, vanaf mei moest het voldoen aan de toen geldende verordening. En voor alles wat nieuw afgesloten ging worden moest het per definitie voldoen aan de verordening die toen gold. Dat hele stelsel is overgegaan richting de GdwVo en het is op die manier benaderd – ook in de verschillende ALV's gezegd. Toen is al klip en klaar uiteengezet dat we dit hadden opgemerkt en dat we direct meenden: hier wil je geen onduidelijkheid over hebben. Ook toen al heb ik aangekondigd bij de eerst mogelijke wijziging van iets van de verordening, evaluatie of wat dan ook, zullen we het direct meenemen. Dit is de verordening die er als eerste ligt vanwege het schuldenoverzicht. En dus, zoals beloofd, hebben we deze verduidelijking meegenomen. Het is zeer zeker niet een situatie dat er nu een nieuwe regel gaat komen die er niet was, dat er een nieuwe regel komt die terugwerkende kracht krijgt, juist niet. Een bestending juist van datgene wat al is

afgesproken in 2021 waar alle deurwaarders zich vervolgens keurig aan hebben gehouden. En vervolgens deze onduidelijkheid weg proberen te nemen door wat er altijd heeft gestaan nog even te citeren. Dat is de enige reden waarom het nu hier staat. Niet dat er iets gecreëerd wordt wat er nog niet was. Dit is zoals wij er vanuit het bestuur tegenaan kijken.

De heer Azouagh: Het is misschien iets te technisch voor mij, maar om het naar mijn bevattingsvermogen te vertalen. Begrijp ik nou goed dat er wordt verwezen naar wetgeving die niet meer bestaat? Wat is de reden dat u het stuk heeft ingediend? Is dat eigen inzicht of bent u door opdrachtgevers benaderd met de vorderingen van terugbetaling? Dat laatste is niet het geval, ik zie u schudden.

De heer Van Vleuten: Het verwijst naar verdwenen wetgeving. Bij de totstandkoming van de GdwVo in februari 2023 zijn alle voorgaande verordeningen vervallen, dus ook de overgangsbepaling bestaat niet meer per 1 februari 2023. Op het moment dat een bestuurslid zegt dat het een explicitering betreft, hij bestaat niet meer, het is wel degelijk een nieuwe beleidsmatige bepaling om het nu alsnog terug te halen, zodat het een punt is dat u zelf moet doen en niet het bestuur. Ik geloof dat die discussie al heel wat jaren loopt. De tweede vraag is simpel: nee, er is geen terugbetalingsverplichting op dit moment. Wij hebben uiteraard naar aanleiding van de wijzigingen gekeken naar de situaties. Ik voorzie dat de overheidsopdrachtgevers, op het moment dat wij het gaan terugdraaien, gaan zeggen dat je geen had op een vergoeding en dat je die dus terug moet gaan betalen.

De heer Nouta: Ik hoor net het woordje 'historisch perspectief' van de zijde van het bestuur. Dat had ik nog niet uitgetypt, maar ik zat wel bij die herijking van de regelgeving. Die herijking is uitdrukkelijk uitgevoerd als parallel traject naast de Verordening Grenzen Tariefmodellen. Het feit dat het allemaal een-op-een is overgenomen is echt onjuist. Voor wie het is vergeten wil ik graag in herinnering brengen de toelichting bij de Verordening Grenzen Tariefmodellen, de verschillen die in de interpretatie konden bestaan tussen de tekst van de verordening en de toelichting. We hebben toen onze illustere Arjan Boiten nog gehad, die er een presentatie over had en langzamerhand steeds verder in zijn eigen verhaal verstrikt raakte dat het op enig moment niet meer te volgen was. Met andere woorden, het idee dat er niets nieuws onder de zon is, is echt onzin. Voor wat betreft het verhaal dat Arno van Vleuten naar voren heeft gebracht, had ik een klein stukje uitgetypt, ik wil dat graag voorlezen. Ik heb in algemene zin wel vaker de aandacht gevestigd op de rolverdeling zoals deze wettelijk is vastgelegd. Beleid wordt geïnitieerd en gemaakt door de ledenraad. Initieert de ledenraad geen beleid of beleidswijzigingen, dan houdt het bestuur zich bezig met uitvoering van het bestaande beleid. Het maken van nieuw beleid of het wijzigen van beleid is geen taak van het bestuur. Is het in het kader van de uitvoering van beleid noodzakelijk regels te stellen, dan is het bestuur gebonden aan de staande instructie van de ledenraad dat altijd duidelijk moet zijn welk probleem het bestuur met de nieuwe regel wil oplossen, er moet een goed toetsingskader zijn en voorafgaand een impactanalyse worden gemaakt. Geen nieuw beleid door de ledenraad, geen impactanalyse door het bestuur betekent simpelweg geen nieuwe aanvullingen of wijzigingen van de regelgeving. Punt. Tot zover de theorie, mevrouw de voorzitter. We zien voortdurend dat het bestuur zich niets aantrekt van

de haar opgelegde beperkingen. Dit is vanzelfsprekend in belangrijke mate te wijten aan het feit dat de ledenraad haar controlerende taak niet uitvoert. Dat het bestuur van de ledenraad niets te duchten heeft, wil niet zeggen dat de achterban nog veel langer bereid is te accepteren dat het bestuur voortdurend met de regeldruk aan de slag blijft. Waar het maatschappelijk besef er allang is dat de regeldruk in Nederland een maatschappelijke ramp is geworden, blijft ons bestuur Oost-Indisch doof gewoon doorgaan op de ingeslagen paden en de voortdurende krimp van de beroepsgroep hangt hiermee samen. Men stemt met de voeten en haakt af. Het is dan ook niet vreemd dat leden andere wegen gaan bewandelen om de dadendrang van het bestuur aan banden te leggen, het inschakelen van advocaten en dergelijke en de gang naar de rechter is daarbij wellicht een optie. Mijn advies aan het bestuur is dan ook om een regelpauze in te lassen van twee jaar en deze periode te gebruiken om de nog niet uitgevoerde evaluatie van de regelgeving van de afgelopen twintig jaar nu eens serieus ter hand te nemen. Daar wil ik het graag bij laten.

De heer Ruis: Ik heb het stuk van Arno gelezen. Ik wil mijn reactie daarop in twee stukken knippen. Een stuk is procedureel. Staande de vergadering heeft het bestuur een korte toelichting gegeven, ik had het fijn gevonden en neem dat mee als wens alsjeblieft om van tevoren een reactie te krijgen zodat we hier in de zaal inhoudelijk kunnen spreken over standpunten. Inhoudelijk vraag ik me af wat het effect zou zijn wanneer punt 8.4 op dit moment niet zou worden toegevoegd. Als het staande wetgeving is, we repareren de wet, waarom zou je het inbrengen als het voor iedereen duidelijk is als het al geldend is? Daar tegenover staat de mening dat er geen overgangsbepaling meer zou zijn. Ik denk dat ik niet in staat ben om daar een juridische beoordeling op los te laten, dus ik had graag een beoordeling gehad van iemand die er verstand van heeft, maar die mis ik helaas. Dus ik kan ook niet beslissen over wat voorligt. De vraag die ik aan het bestuur stel is: is de KBvG verplicht om deze wijziging op te nemen? Wat wordt ermee opgelost? En wat Mark Nouta zegt: we moeten regels maken als we iets moeten oplossen. Die vraag zou vanuit de ledenraad aan het bestuur gesteld moeten worden, maar ik kan me niet herinneren dat die vraag gesteld is. Ik zie ook in commissieverslagen dat er in 2024 in de commissie inhoudelijk over is gesproken. Twee mensen van die commissie zitten in de ledenraad, zij zouden er misschien iets over kunnen zeggen. Ook dat mis ik, ik kon het niet terugvinden. Dat is een heel uitgebreide reactie en roept een hoop vragen op, maar ik denk dat ik aangeef dat er wat mis is met de communicatie over deze vraagstelling, wat mij betreft.

De heer Jans: Wat de positie is van het bestuur ten aanzien van deze is verduidelijkt, dat hebben we meegenomen bij het advies bij de ALV. In de begeleidende notitie hebben we dat opgeschreven en die is ook nu toegevoegd. Het komt overeen met de inleiding die ik gaf. De vraag: wat gebeurt er op het moment dat je dit vaststelt? Feitelijk niets. Dan krijg je nog steeds een gekke situatie omdat het feitelijk een interpretatieverschil is over wat de regelgeving zou moeten zijn. Wanneer ga je dat uitleggen? In onderhandelingen, in procedures. Op het moment dat je gaat kijken: wat is de situatie nu? Dan kijk je naar de wetteksten van de verordening en voor de rest de interpretatie die erbij zit, die vanuit de kant van het bestuur is gegeven, ook al bij de ALV en nu ook weer. Hier zullen ook notulen van komen die publiek zijn, dan zou er ook een verschil aan interpretatie uit de notulen kunnen komen. Wat gebeurt er op het moment dat je het niet aanneemt op deze manier? Hetzelfde. Dan is er nog steeds een interpretatieverschil, want uiteindelijk blijft het verhaal: wat is de status van

die 2021-dossiers? Als je gaat zoeken dan vind je voor degenen die erover beslissen de tekst waar je ook mee uit de voeten zou moeten kunnen. Een bijkomend iets, naar de toekomst toe, die verduidelijking. Al die andere gerechtsdeurwaarders die zo hebben gereageerd of juist precies in de lijn van wat het bestuur altijd heeft gemeend, ja, daar zal extra onduidelijkheid ontstaan: wat is nu de status van de regelgeving? Die ga je vergroten op het moment dat er niet een duidelijk standpunt van de ledenraad in komt. Op het moment dat je niets doet, laat je meer onduidelijkheid bestaan omdat de stellingname niet is gewijzigd. Uiteindelijk zal iemand een uitspraak moeten doen over deze situatie. Stel dat de ledenraad zou zeggen: we stellen dit deel vast of niet omdat er toch weer onderhandelingen komen met mensen die zich op een ander standpunt hebben gesteld, het is puur speculeren, wat zal je dan krijgen? Precies hetzelfde standpunt als wat de advocaat van de heer Van Vleuten nu al heeft ingenomen, namelijk: ik mocht erop vertrouwen gezien het verloop van de procedure dat de verordening nu is zoals die eruitzag, ik heb alles over en weer gehoord en daarom vind ik dat ik erop mag vertrouwen dat ik heb mogen handelen zoals ik heb mogen handelen. Wat eruit komt? Ik heb geen flauw idee, ik ben geen rechter. Ik denk dat dat kortweg de consequentie is, dat je voor de time being onduidelijkheid hebt en die onduidelijkheid laat voortbestaan naar de toekomst. Terwijl juist de reden waarom we dit hebben ingebracht is om een einde te maken aan wat in potentie onduidelijk zou kunnen zijn.

De heer Ruis: Misschien mag ik een aanvullende vraag stellen, of ik het goed begrijp. Het bestuur zegt: het is bestendig beleid en er verandert eigenlijk niets, alleen corrigeren we de wetgeving of de verordening op dit punt omdat wij ervan uitgaan dat die regels altijd hebben bestaan. Je knikt, maar mocht je er geen concreet antwoord op willen geven dan respecteer ik dat ook.

De heer Jans: Geen enkel probleem om een reactie te geven. Juist het bestendigen van lijnen wat stond in de Verordening Grenzen Tariefmodellen, dat is een-op-een overgegaan naar GdwVo inclusief de overgangsregeling die toen al is gekomen. In de regelgeving die toen is ontstaan, is geen wijziging gekomen. Het is absoluut niet het idee dat er nu nieuwe regelgeving wordt gemaakt. Simpelweg omdat het nooit weg is geweest.

De heer Ruis: Een samenvatting om het helder te krijgen. Het bestuur vindt dat de KBvG moet promoten dat dit door de ledenraad wel goedgekeurd wordt omdat je anders toch een discussiepunt blijft houden en het kan maar duidelijk zijn wat we vinden als KBvG-ledenraad. Dat gezegd hebbende staat nog de vraag waarom dit niet eerder door het bestuur is gecommuniceerd aan de ledenraad zodat we hier wat genuanceerder over hadden kunnen nadenken. Als ik wat meer informatie had gehad dan hadden we dit wat korter kunnen behandelen.

De heer Jans: De reden waarom het is gelopen zoals het is gelopen is omdat het voor ons precies altijd dit is geweest, namelijk gewoon een herstel van een onduidelijkheid. Niet een herstel van een wettekst. En niet dat het überhaupt ooit een big deal zou moeten zijn. In de ALV is het al vaak genoeg aangekondigd: we hebben het geconstateerd, we gaan het direct meenemen. Maar de regelgeving is wat de regelgeving is. Ook nooit een andere mening over gehoord: vind je dat echt wel? De eerste keer dat deze conceptverordening, voordat het naar de ALV ging, naar de ledenraad is gegaan, was er

al de uitleg: we verduidelijken alleen iets wat we altijd al hadden. Als we hadden geweten van de brief die op 7 november is gekomen, als die een jaar eerder was gekomen, dan hadden we er anders naar moeten kijken qua communicatie over wat er aan de hand is. Waarom er nu gecommuniceerd is zoals is gecommuniceerd: we wisten niet beter.

Mevrouw Elshof: Ik was even nieuwsgierig en heb de Verordening Grenzen Tariefmodellen opgezocht. Volgens mij stond het in de toelichting en niet in een artikel. Wat is dan de reden om het nu als artikel op te nemen en niet ergens in een toelichting op artikel 8.4?

De heer Jans: Dat is juist de onduidelijkheid-grap. De toelichting is waar je uitlegt wat de artikelen doen. Als je een verordening wijzigt formeel kan je niet alleen de toelichting wijzigen. Je zult formele haken hebben om op te schrijven wat je wilt opschrijven. Het zou niet kunnen volstaan met: de verordening gaat over de schuldenwijzerkwestie met de toelichting daarbij, en in de toelichting zeggen: o, en hier zeggen we ook nog iets over de toelichting op de verordening. Dat zul je moeten expliciteren. Achteraf was het mooier geweest als dat deel van de destijds bestaande verordening niet in de toelichting terecht was gekomen, maar dat het daar al een apart artikel had gehad. Dat was mooier geweest. Maar het maakt weinig uit voor hoe het geïnterpreteerd werd. Het is mooi als er een overgangsregel is, dat daar een artikel aan gespendeerd wordt. Dat is niet gebeurd. Voor deze verduidelijking hadden we verder geen keuze.

Mevrouw Elshof: Ik ben geen wetgever, maar is er niet een verschil tussen een toelichting en iets daadwerkelijk opnemen als artikel? Iets wat eerst in de toelichting stond, wat veronderstelt zo te zijn met een uitleg aan een bepaald artikel om het overgangsrecht te regelen, dat je dat nu zonder te kijken naar wat het misschien doet op te nemen als een aanvullend artikel. Je geeft er in principe een andere kwalificatie aan. Zo kijk ik ertegenaan. Misschien dat de wetgever of iemand ernaar gekeken heeft, maar het komt mij een beetje vreemd over.

De heer Jans: Ik heb juist geen andere kwalificatie omdat de toelichting een verduidelijking is van hetgeen je normaal hebt geregeld. Waar we tegenaan liepen is dat het verduidelijkend zou moeten werken. Het maakt deel uit van de set aan regelgeving. Dat het nu opnieuw expliciet in de verordening moet worden gezet is tegen de onduidelijkheid, niet omdat de regelgeving is veranderd. Daar maakt het verschil toelichting en een daadwerkelijk artikel weinig uit.

De heer Swier: De vragen van Hans. Ik zat in die commissie. Die vraag is uiteindelijk gekomen omdat er onduidelijkheid bestaat. Er is een groep kantoren die gedaan heeft wat Arno van Vleuten gedaan heeft. En er is een groep kantoren die het geïnterpreteerd heeft zoals Oscar het net heeft uitgelegd. Dus vanuit onder andere de overleggen die wij hebben met de BVD en met het CIB. Daar is de onduidelijkheid naar voren gekomen. Daardoor is het vanuit die commissie teruggelegd bij de commissie die ging over de hele nieuwe GdwVo. Daarop heeft Oscar de verduidelijking gegeven. Het is niet meer dan dat. Arno heeft een keuze gemaakt en er zijn andere kantoren die andere keuzes gemaakt hebben. Dat heeft voor onduidelijkheid bij de toezichthouder gezorgd en die heeft om verduidelijking gevraagd. Dit is teruggelegd bij de commissie die de verordening gedaan heeft. Het is

nooit de intentie geweest om de overgangsbepaling te veranderen. We kunnen het niet anders doen. Dat is even een toelichting.

De heer Van der Pas: Tussen Mark en Hans lagen mijn vragen in gevat. Ik vind het best ingewikkeld, zeg ik heel eerlijk. Het gaat om tijdlijnen en wetgeving. Er wordt omheen gepraat voor mijn gevoel. Gelukkig geeft meneer Swier wat meer in jip-en-janneketaal gewoon aan wat het probleem is en wat er speelt. Ik probeer het af te kijken. Als ik het niet goed snap, zeg het dan. We hadden de Verordening Grenzen Tariefmodellen. Op basis van die verordening moesten alle kantoren per ultimo mei 2021 voldoen aan die verordening, in die zin dat alle contracten bestendig waren aan het principe dat er een redelijke vergoeding moest zijn en dat er geen voorfinanciering of out-of-the-box-kosten mochten plaatsvinden. Dus vanaf mei 2021 moesten alle kantoren daaraan voldoen. Per februari 2023 is de GdwVo ingegaan waarin dat onderdeel wellicht niet zo expliciet is vermeld, maar toen moesten alle kantoren er al aan voldoen, want het is na mei 2021. Er kan toch geen hiaat zijn tussen, is dit bestuur bekend met situaties waarin kantoren het in die periode niet hebben gedaan? En nu zeggen: we zien een legitimatie om het voort te zetten. Als dat zo is, waarom is er niet toe opgetreden? Dat is hoe ik het hoor. Misschien dat ik het niet snap.

De heer Swier: Misschien gaat het over oude contracten waarin geen lopende zaken meer worden aangeleverd. En er dus geen nieuw contract gesloten is omdat dat niet kon omdat het er niet is. Dit in jip-en-janneketaal, Oscar gaat vertellen hoe het zit.

De heer Jans: Er zijn drie verschillende situaties gegeven. Helemaal correct wat je zegt. Toen de verordening kwam destijds, voor de nieuwe zaken een nieuw contract, je houd je eraan, klaar. Toen is ook al gezegd door de ledenraad: hoe ga ik dan om met die situaties waarin ik al een overeenkomst heb gesloten en waar ik afspraken heb gemaakt? Die wil ik wel graag kunnen uitbehandelen op de manier zoals ik dat altijd heb gedaan. Dat is dus ook in die verordening terechtgekomen. Die gaat in werking treden in februari van 2021 en toen had je die nieuwe verordening, waarvan direct is gezegd: alles daarvoor zoals het altijd is geweest. Toen is gezegd: je moet er natuurlijk wel aan voldoen, dus tot mei krijg je de mogelijkheid om te gaan onderhandelen met wie je moet praten om te gaan voldoen aan de nieuwe situatie. Dat betekent dus ook dat in de periode tot 1 mei onder oude overeenkomsten nieuwe zaken konden worden aangeleverd. Daar is toen destijds van gezegd: die kunnen nog gewoon voor de meentime behandeld worden zoals het altijd is gebeurd. Daarom is toen de overgangsregeling gekomen. Wat toen is afgesproken omdat je geen verandering wilt brengen in wat in het verleden is gebeurd, de hele set regelgeving voor de hele oude zaken, die steeds ouder worden, wil je dat gewoon in stand laten. Dat is het standpunt waar we ons als bestuur altijd op hebben gesteld. Dat er niets is veranderd ten opzichte van wat er toen is bepaald.

De heer Weening: De lastigheid die Patrick noemde herken ik wel. Het voelt alsof we de vraag wat is er geregeld aan het beantwoorden zijn en wat we hebben beoogd te regelen. Daar zit dan een discrepantie tussen. De vraag is dan of de leden hadden mogen vertrouwen op wat er in de verordening zelf staat of dat we daar ook de toelichting bij in acht hadden moeten nemen, als ik het even kort samenvat.

De heer Jans: Het is nooit een probleem geweest onder de oude verordening.

De heer Weening: Als daar het overgangsrecht niet in opgenomen is, dan zou daar de streep getrokken zijn. Daarop mogen we vertrouwen.

De heer Jans: Precies. Het is het verschil tussen hoe nu de regelgeving eruitziet en of dat betekent dat een deurwaarder van een concreet kantoor onder de gegeven omstandigheden mocht vertrouwen dat hij kon handelen zoals hij heeft gehandeld. Dat is niet aan een wetgever om in een concreet geval te beantwoorden. Daar moet je je zaak op inrichten.

De heer Weening: De heer Van Vleuten heeft een tweetal advocaten gevraagd om daar een mening op te vormen en zij geven aan dat er mogelijk orde handhavend gehandeld wordt. De vraag was: heeft het bestuur zich laten adviseren specifiek op dit thema? Of vertrouwen jullie daarin op je eigen inschatting?

De heer Jans: Het is een advocaat die optreedt namens iemand. Dan doe je als advocaat wat je hoort te doen, namelijk opkomen voor de belangen van je cliënt hoe dat ook uit gaat werken. Dat is je taak die je hebt te vervullen als advocaat: hoe behartig ik de belangen van mijn cliënt? Dat begrijp ik heel goed. Sterker, het zou heel slecht zijn als hij het anders had gedaan.

De heer van Roon: Waarom heeft u de notitie niet verspreid onder alle leden? Hij is juist in algemene termen gesteld omdat het de hele beroepsgroep raakt. U laat nu geen keuze dan om de zaak voor te leggen aan de rechter. Ik denk niet dat dat in ons aller belang is. U heeft de notitie weggehouden, de ledenraad heeft er geen kennis van genomen, begrijp ik. En nu zet u het als mening van een advocaat in een specifieke zaak, terwijl het in algemene termen is gesteld voor de hele groep.

De heer Jans: U vraagt hoe het met die notitie is gegaan. Voor de ALV was het simpelweg te laat. Vrij snel is bekend geworden dat het in de ledenraad behandeld zou worden. In eerste instantie zou het richting de vergadering van december gaan bij de vaststelling van de verordening. Daar liep het tegen termijnproblemen aan, dus het is doorgeschoven naar nu. Het is niet zo dat we de notitie hebben weggehouden van wie dan ook. Bij de ALV was het simpelweg een termijnkwestie en bij de ledenraad is het gewoon behandeld en is het als stuk binnen gekomen. Er zit uiteindelijk wel een verschil tussen wat je als wetgever doet, van een organisatie of in zijn algemeenheid, dat je regelgeving maakt als algemeen verhaal voor de beroepsgroep ten opzichte van hoe regelgeving uitwerkt voor de specifieke kantoren die een keuze hebben gemaakt die ze hebben gemaakt. Dat wordt een specifiek geval, maar natuurlijk kan men gebruikmaken van alles wat in het wetgevingsproces is gebeurd, hoe overleg in het verleden is gegaan. Dat is logisch, dat doe je ook als het echte regelgeving en wetgeving betreft, dan pak je als advocaat de complete historie erbij, de hele procedure voordat iets een wet wordt. Dat is wel een verschil. Je kunt hier compleet gaan discussiëren over hoe je ergens in staat, maar een eindoordeel – mocht dat nodig zijn, ik denk niet dat dat het geval is – is in het individuele geval aan de rechter, los van de vraag of de procedures alles behandelen. Maar in zijn algemeenheid, een

situatie waarin het gaat over het ene geval wordt als juridisch geschil niet door de wetgever bepaald maar door een rechter.

De heer van Roon: Wij houden ons aan de verordeningen. We passen de verordeningen toe zoals ze worden gegeven. Het is niet dat wij daar een eigen interpretatie aan geven, het is zoals wij de verordening lezen, zoals het er letterlijk staat. Wij zitten hier niet voor individueel belang te praten. U heeft een verordening gemaakt die klip en klaar is. En op die verordening gaat u nu met terugwerkende kracht een wijziging maken omdat u zegt dat er onduidelijkheden zijn. Wat de onduidelijkheden zijn schertst u als: er zijn kantoren met dit en met dat. Maar ik heb niet gehoord dat er nu dubbele duidelijkheid dat artikel 8.4a gewijzigd moet worden.

De heer Jans: Punt 8.4a is een wijziging in de verordening waarmee duidelijk wordt wat al stond in de toelichting van de Verordening Grenzen Tariefmodellen. Dat deel van de toelichting wordt geëxpliciteerd in de wijzigingsverordening. Het is absoluut niet een bepaling waarin nieuw recht wordt gecreëerd.

De heer van Roon: U zegt: het is nieuwe wetgeving, het is een verordening, daar staat het in. Nu gaat u repareren wat in feite al is afgesloten.

De heer Jans: Dat was de stem van de advocaat. Bestendig beleid bij ons. Het is een herijking van bestaande regelgeving. Ook dit stuk van de regelgeving en van de wet Grenzen Tariefmodellen golden toen en gelden nog steeds. Niet een nieuwe wijziging en niet iets wat gecreëerd moet worden omdat het er niet was. Het is een verduidelijking omdat er onduidelijkheid over kan bestaan. Maar als zodanig neergezet: een verduidelijking. En niet een nieuw creëren van iets.

Mevrouw Botter: Ik zie iets steeds terugkomen, namelijk dat het van de ene discussie in de andere vervalt en dat het er een inefficiënte vergaderstructuur op na houdt omdat ons het standpunt van het bestuur niet heel duidelijk is. Het haakt aan op wat Hans net al zei. Het is niet alleen dit onderwerpen, meerdere onderwerpen. Ik word hier overdonderd door juridische standpunten. Er zijn knappe koppen van TRIP die hiernaar gekeken hebben, het bestuur is hiervan op de hoogte en heeft een duidelijk standpunt ingenomen. Ter vergadering gaan van de ene in de andere discussie waarvan ik denk: als de ledenraad er wat van moet vinden, we zitten hier maar een paar uur samen en we komen niet verder. We zijn het afgelopen uur niet veel verder gekomen. Door op voorhand het standpunt van het bestuur schriftelijk te ontvangen kunnen we het voor onszelf laten bezinken: dit is het standpunt van die kant, dat is het standpunt van die kant, dan kunnen we onszelf voorbereiden op een inhoudelijke juridische mening. Wat zijn we aan het doen? Ik denk dat we het moeten parkeren anders zitten we hier over een paar uur nog.

De voorzitter: Ik wil iedereen een kans geven om wat te zeggen. We moeten iets vaststellen, daarom heb ik het opgedeeld, punt A tot en met H en punt I apart. Ik wil even proeven hoe het valt. Voor hetzelfde geld denken jullie: waar maken ze zich druk om naar aanleiding van de brief? Ik wil nog even een aantal mensen horen en dan kijken hoe we dit aan gaan pakken. Ik begrijp dat er

onduidelijkheden zijn en dat snap ik ook. Sommigen denken dat de Verordening Grenzen Tariefmodellen is vervallen. Ik wil nog een aantal het woord geven en dan gaan we richting vaststellen, deels vaststellen van de wijzigingsverordening.

De heer Nouta: Gehoord hebbende wat er allemaal al gewisseld is, eigenlijk de vraag aan het bestuur: hoe groot is dit probleem? Is het een geïsoleerd geval dat de heer Van Vleuten naar voren brengt, ja of nee? Op het moment dat je nee zegt, wil ik graag weten hoeveel kantoren het betreft en welk belang eraan vasthangt. Zonder die gegevens kan je geen verdere besluitvorming op dit moment uitvoeren. Je moet eerst weten waar je het over hebt. Wat mij betreft is dit deel zeker niet voor besluitvorming gereed.

Mevrouw Elshof: Ik zie de noodzaak niet zo omdat het per 1 januari 2023 is vervallen. Waarom zou je iets opnemen over iets wat gaat over mei 2021? Op het moment dat er nu iets zou spelen over dat feit dan hebben we de toen geldende regelgeving. Was het iets dat in de toelichting stond, waarom zou je dat nu dan nog opnemen in een herijking over iets wat tot mei 2021 was? Dat is het overgangsrecht, toch, de bepaling die er dan in moet? De noodzaak zie ik niet.

De heer Jans: Het gaat juist om de oude dossiers, dat daar geen verandering in komt voor wat betreft zoals wij erin staan. En ja, per definitie zijn het oude zaken. Voor de nieuwe overeenkomsten, voordat de GdwVo in werking is getreden, zouden vanaf mei 2021 de nieuwe contracten er al zo uit moeten zien. Dit gaat per definitie om een in tijd geïsoleerd iets. Zolang die dossiers bestaan, bestaat de kwestie nog. Daarom staat het er nu opnieuw expliciet zwart-op-wit. Dat is de achtergrond. Samen met wat ik tegen Hans zei. Als je nu niets vaststelt, de GdwVo, dat je extra onduidelijkheid gaat krijgen bij andere kantoren die ongetwijfeld ook oude dossiers hebben van 2021. Michael Brouwer zei toen heel duidelijk: denk aan die oude zaken. Die moesten afgewikkeld worden zoals ze afgewikkeld moesten worden. Daarom is nu ook het verhaal dat we er absoluut geen wijziging in willen brengen, dat is ook nooit beoogd. Op het moment dat het niet vastgesteld wordt, kom je eigenlijk meer in een rimboe terecht want de posities zijn niet anders geworden.

De heer Nocco: Mark stelde eigenlijk de meest concrete vraag, wat de implicaties zijn van het bestuur. Dat vind ik een valide vraag. Komma. Mijn punt is namelijk dat er inmiddels veel stof is opgewaaid bij een ogenschijnlijk simpel voorstel waardoor het voor mij erg ingewikkeld is geworden om nu voor te stemmen. Ik vind niet heel erg overtuigend wat de weerlegging is van de bezwaren van Van Vleuten. Daarmee zeg ik niet dat ze gelijk hebben, maar door het gesprek dat hier nu plaatsvindt wordt het zo ingewikkeld gemaakt. Ik zou graag een antwoord willen op de vraag van Mark: wat is nu het probleem dat wordt opgelost? Wat zijn de implicaties als we het niet doen? Dat zou misschien weer wat stof doen neerdalen.

De heer Jans: Hoeveel kantoren welke keuze hebben gemaakt, dat weet ik niet. Sommige wel, sommige niet. Daar kan je niet heel veel mee. Wat gebeurt er als het niet wordt vastgesteld? Kan. Dan zitten we precies in de situatie als waar we nu ook in zitten, namelijk een GdwVo die niet zo'n overgangsbepaling kent. Dan staat het er niet expliciet in. Dan is nog steeds de vraag: aan welke wet-

en regelgeving moet je dan voldoen voor degenen wie het betreft? Zij zullen met eenzelfde verhaal moeten komen waar het nodig is, in het ergste geval met een procedure met standpunten van partijen, waarbij de ene zegt: hier mocht ik op vertrouwen. En de ander: de regelgeving was toch duidelijk? Daar komt een eindoordeel uit. Voor die zaken waar er een geschil in zit, verandert er helemaal niets. Het is voor de grote groep deurwaarders, dat er dossiers in behandeling zijn van voor 2021, dat daar extra onduidelijkheid wordt gecreëerd. Mag ik andere afspraken maken, moet ik ze opnieuw maken. Die onduidelijkheid is er en die neem je dan niet weg. Het wordt bevestigd zoals we het hebben bedoeld. Het wordt voor een langere periode vooruit geschoven qua onduidelijkheid, want er komt ook geen nieuwe verordening in de tussenliggende periode. Het enige wat je redt is het standpunt van de een die dit zegt of van de ander die wat anders zegt. Je maakt het alleen maar erger.

De heer Nocco: Betekent dit dat we wetgeving maken voor een probleem dat er eigenlijk niet is?

De heer Jans: Dat is lastig want als het geen probleem is, dan hadden we hier niet gezeten.

De heer Nocco: Ik ben heel erg op zoek naar de reden waarom zij hier zitten. Is het moeilijk doen om het moeilijk doen? Is het puur juridisch? Is het bezwaar dat de verordening niet meer bestaat en dat het een puur juridische discussie is? Of heeft dit heel grote implicaties voor dit specifieke kantoor?

De heer Jans: Dat weet ik niet. Als ik de brief lees dan heeft hij een punt gemaakt van hoe hij met die wetgeving is omgegaan, waarom hij heeft gedaan wat hij heeft gedaan. Niks mis mee, helemaal niet, geen verwijt of wat dan ook, niet. Maar je blijft zitten op een juridisch geschil ten aanzien van dossiers die oud zijn. Kan het zich opnieuw voordoen? Nee, want dat was al het geval met die Verordening Grenzen Tarievenmodellen, voor de nieuwe contracten, ook toen al. De groep zal kleiner zijn geworden maar er blijven dossiers in zitten die we allemaal in behandeling hebben van voor 2021. Bestaat het probleem? Ja, afhankelijk van hoe je portefeuille in elkaar zit, zul je daar op een bepaalde manier acteren. Welke correct is, is afhankelijk van hoe daar in concrete gevallen tegenaan wordt gekeken. Daar kan ik niets over zeggen.

De heer Swier: Misschien als toelichting nog, een ander voorbeeld, het gaat niet over Van Vleuten. Onduidelijkheid bestaat er, als je naar deze regelgeving kijkt, over de Terwee-zaken, het omgekeerd afletteren wat nu verboden is. Er zijn kantoren die nog oude zaken hebben en het doen zoals ze het altijd gedaan hebben. Feitelijk, als we dit niet repareren, hebben die kantoren ook een probleem. Het was van belang om het te herstellen. Weet ik hoeveel kantoren het betreft? Nee, dat weet ik niet. Wij krijgen die informatie niet. We weten het van kantoren die naar buiten stappen, een probleem zien en ervaren maar dat gebeurt niet zoveel. Er zijn niet veel collega's die dit gedaan hebben, ik weet niet hoe ik die boven water moet krijgen als ik heel eerlijk ben. Wij hebben geen financiële informatie van kantoren, ik kan het ook niet oplepelen, ik ken de contracten niet. Ik weet het niet. Er wordt ons gewezen op problemen die ontstaan zijn, in klein comité denk je daarover na. Uiteindelijk hebben wij in een gesprek in het bestuur gezegd: het was nooit de bedoeling dat deze overgangsbepaling weg was. Het is nooit het idee geweest dat het zo was. Hoe kan je dat dan repareren? Eigenlijk hoeft het

niet te repareren want het is niet weg. Daar is uitgebreid tijd aan besteed. In onze optiek was deze overgangsbepaling nooit weg. We moeten zoeken naar een manier, omdat er blijkbaar onduidelijkheid ontstaan is en er kantoren zijn die een aantal dingen gedaan hebben met de nieuwe verordening omdat ze dachten dat ze het anders moesten doen. Een ander kantoor heeft dat niet gedaan en is keurig en braaf op de oude door gegaan, maar als ze dat doen gaan ze dus tegen de verordening in. Linksom of rechtsom doen we het niet goed. Wat Oscar betoogt: we hebben nooit iets willen wijzigen, het was nooit onze intentie om dit te wijzigen. Als het onduidelijk is, moet je een manier zoeken om het terug te krijgen. Dat is precies nu wat Oscar voorstelt.

De heer De Swart: Ik vroeg me af of er nog contact met BFT hierover is geweest. Dan heb ik in mijn achterhoofd een zaak die wijzelf een aantal jaren geleden hebben gehad, waarbij wij de letterlijke tekst aanhielden van het contract met een opdrachtgever. Dat was: als de opdrachtgever het contract opzegde, hoe je dan afrekent dan wel dat de deurwaarder opzegt en hoe hij dan afrekent, waarbij wij de letterlijke tekst aanhielden, de commissie Bloss, waarbij dan gold dat als de deurwaarder het contract opzegde dat dan de minst gunstige oplossing was. Wij hadden een tegenovergestelde bepaling daarin en toen zei het Hof uiteindelijk, want daar kwamen wij weer eens terecht: letterlijk staat het er wel zo, maar de bedoeling van die bepaling was dat. Dit haal ik even aan, want hoe je het ook wendt of keert, wat er ook besloten gaat worden met betrekking tot deze terugwerkende-kracht-bepaling, er gaan partijen natuurlijk met elkaar juridisch bakkeleien. Er zijn partijen die de letterlijke tekst hebben gehanteerd en gedacht: die verordening is ingetrokken, dus ik belast al die kosten door. Als nu het bestuur zegt: eigenlijk was het de bedoeling dat het bleef zoals het was, het stond er wel niet maar het was wel de bedoeling. Dan hebben die kantoren inderdaad een probleem want dan geldt omgekeerd hetzelfde: als je aan de letterlijke tekst vasthoudt en je doet niet deze toevoeging erbij. Dat betekent dat je het bij opdrachtgevers ook niet goed hebt gedaan, want je had al die tijd pieken van ze moeten hebben en niet gekregen. Als ik het even heel plat sla. Of je nou door de hond of door de kat gebeten wordt, de komende tijd gaat het nog gezellig worden.

De heer Jans: Je noemt BFT. In het ergste geval krijg je een procedure. Wat is dan de procedure? Wat is BFT dan? Een gerechtelijke aanklager. Wat gaat die doen? Precies kijken op grond van de wet- en regelgeving of er iets van gerechtelijk verwijt gemaakt zou kunnen worden. Die zal precies datgene moeten doen, namelijk interpreteren wat de wettekst is, de verordening en kijken of ze een zaak hebben, of ze dat willen. Dat ligt helemaal bij BFT, daar hebben wij helemaal niets over te zeggen. Dan precies wat ik al zei, dat het in een tuchtprocedure het verweer gaat zijn: ik kon erop vertrouwen dat ik heb gedaan is zoals ik het ook mocht doen. Dan heeft het geen zin voor BFT om naar ons toe te gaan en te zeggen: wat vind je ervan? In de notitie heb ik al gezegd: het feit dat die onduidelijkheid er was, is lang van tevoren aangegeven, nog los van deze brief. Wat we toen hebben gedaan is precies wat we nu ook zeggen, natuurlijk, want we hebben nooit anders bedoeld.

De heer De Swart: Dat is de tuchtrechtelijke kant van het verhaal, maar er is ook nog een civielrechtelijke kant van het verhaal. Bij ons was dat anders omdat we met de opdrachtgever op dezelfde lijn zaten, alleen BFT zag het wat anders. In dit geval zijn er ook civielrechtelijke consequenties, want de opdrachtgevers voelen zich – op z'n Hollands gezegd – genaaid omdat ze

achteraf nog even de portemonnee moeten trekken dan wel de betreffende kantoren voelen zich achteraf genaaid omdat ze geld dat ze dachten te hebben, weer terug moeten betalen, want daar komt het in essentie dan op neer.

De heer Jans: Helemaal 100% waar.

De heer De Swart: Dan komt de vraag op: aan wie is dit te wijten? De verordening, die bepaling is er al dan niet abusievelijk uitgehaald of weggefallen, hoe je het beestje noemen wil, dat is nog weel een discussiepuntje.

De heer Jans: Helemaal waar. Kijk, die discussie, hoe de GdwVo er nu uit ziet en hoe je de regelgeving moet interpreteren, ja, in een civiele zaak zal het een civiele rechter zijn die uiteindelijk zou moeten beoordelen hoe het geïnterpreteerd is, hoe het over mocht komen. En ja, daar zal dan een oordeel uit komen waar wij in dat geval niet over gaan, maar de discussie is precies hetzelfde want de standpunten zijn niet gewijzigd daaromtrent. Met niks doen los je net zo goed helemaal niets op. Je maakt alleen extra onduidelijkheid voor de toekomst van andere kantoren.

De heer Nouta: Ik als ledenraadslid word geacht het bestuur te beoordelen, dat zal ik hierbij doen. Ik vind het een dikke onvoldoende. Ik hoor woorden als 'grote groepen', 'de meeste deurwaarders', maar als er dan gevraagd wordt naar iets van aantallen dan wordt erkend: we weten het ook niet. Dit is niet de manier waarop je als bestuur zorgvuldig en behoedzaam te werk moet gaan. Ik denk dat het bestuur terug moet met deze opdracht om meer onderzoek te doen. Op het moment dat er geen duidelijke data boven tafel komt dan denk ik dat niets doen veel beter is, want dan zal de interpretatie die een individueel kantoor aan de tekst die nu voorligt heeft verbonden in principe gewoon goed zijn.

De voorzitter: Over I hebben we diverse meningen en standpunten gehoord. Wat ik proef is dat het voor iedereen niet duidelijk is. Of we het vaststellen of niet vaststellen, we weten niet wat de gevolgen zijn. Ik wil van jullie een standpunt hebben of we dit in de wijzigingsverordening willen hebben, of we ermee door kunnen gaan of dat jullie zeggen: we willen dit stukje uit de wijzigingsverordening halen om nog een reactie op een impactanalyse vanuit het bestuur te krijgen. Het andere deel van de wijzigingsverordening is onderdeel A tot en met H, waarover ik jullie mening heb gehoord, maar niet kritischer dan alleen: hoe gaan we de bestuursregel inkleden? Ik wil nu eerst jullie stem hebben over onderdeel I, of we deze in de wijzigingsverordening samen met onderdeel A tot en met H zouden kunnen vaststellen. Of dat jullie zeggen: onderdeel I willen we nu buiten deze wijzigingsverordening houden. Willen jullie onderdeel I nu in de wijzigingsverordening meenemen voor stemming? Wie is ervoor om wel mee te nemen? We hebben onderdeel A tot en met H, dat gaat over de SOG. Dit is onderdeel I, daar is veel discussie over, heel veel verwarring. Althans, ik proef dat daar meer zaken over zijn dan over A tot en met H. Om nou de hele wijzigingsverordening niet aan te nemen op dit punt, ik weet niet of dat de bedoeling kan zijn. Dus ik wil vragen of jullie punt I buiten deze wijzigingsverordening willen houden, dus dat we alleen stemmen of I erbuiten blijft en vervolgens stemmen over A tot en met H, of dat wel door kan gaan.

De heer Van der Pas: Ik ben niet van de inhoudelijke procedure van de techniek, maar is het niet eerst de vraag aan het bestuur of ze hun voorstel willen aanpassen of terugnemen, of ze het in stemming willen brengen?

De heer Jans: Het is wat jullie voorzitter zegt. De behandeling van deze verordening in stukken opknippen. Geen enkel bezwaar, sterker nog, graag zelfs om hetgeen waar geen discussie over is, gewoon door kan gaan. We kunnen twee dingen doen voor wat betreft I: ofwel in stand houden en daarover stemmen. Daar komt dan iets uit. Je kunt hem er ook uit halen. Dan is het eindresultaat dat onderdeel I van de wijzigingsverordening niet is vastgesteld, ook niet afgewezen, maar hij is nooit vastgesteld. Dat deel gaat niet naar de minister toe voor de rest van het verhaal. Dan blijft de discussie juridisch gezien gewoon als een ballonnetje hangen. Als A tot en met H vastgesteld wordt, ervan uitgaande dat jullie dat graag willen, dan zouden wij dat heel graag zien. Dan zou I als onbehandeld niet meegaan naar wat dan ook.

De voorzitter: De concrete vraag is of jullie I buiten de vaststelling van deze verordening willen houden. Wie is daar voor? We stemmen nu over dat I erbuiten blijft. Even kijken. Dat is de meerderheid. Dus dan blijft het onbehandeld. **(besluit 5.01)**

Dan nu de vraag over A tot en met H, of we dat deel van de wijzigingsverordening vast kunnen stellen. De vraag is of jullie ermee akkoord kunnen gaan dat dat vastgesteld wordt door ons. Mag ik jullie handen zien? Het gaat nu over de vaststelling van A tot en met H. We hebben I uitgesloten. Concluderend: A tot en met H van de wijzigingsverordening is door de ledenraad nu vastgesteld. Onderdeel I blijft onbehandeld. **(besluit 5.02)** Punt I blijft natuurlijk wel hangen.

Mevrouw Botter: Ik vind het gewoon zonde. Ik ben helemaal voor dat we I uitstellen, maar ik denk dat we dit hadden kunnen voorkomen door in ieder geval al een soort reactie op de brief te krijgen vanuit het bestuur. Dan weet je veel beter wat de situatie is. Ik denk dat we vertraging oplopen door dit soort dingen. Ik denk dat jij kunt vragen: hier verwacht ik een discussie op. Ik hoop op iets meer voorbereiding op dit soort dingen. Het wordt onnodig vertraagd.

De heer Nocco: Helemaal eens met Lorena, dit had misschien niet zo gehoeven, gezien de waarde die wij hechten aan de mening van het bestuur, hoe het bestuur reageert op deze ingekomen stukken. Tegelijkertijd moeten leden ook de hand in eigen boezem steken, want het is weken geleden bij de stukken gekomen. Als je niet op de vergadering zelf begint met stukken lezen dan had je van tevoren mensen kunnen bellen met de vraag: wat wordt hiermee bedoeld? Dan hadden we een kortere discussie gehad. Dat wil ik even gezegd hebben.

De voorzitter: Hand in eigen boezem. Advies richting het bestuur: wellicht voor de toekomst anders. Het is ook al bij de ALV besproken maar er zijn geen vragen over gesteld. Misschien had menigeen het idee: het zal zo'n vaart niet lopen. Dit is het standpunt van het kantoor van Arno en er zijn ook standpunten van andere kantoren. We hadden dit voor deze discussie niet helemaal kunnen voorzien. Het bestuur is ermee bekend, in die zin, wie welke beoordeling van de regels hanteert. Dat

is lastig in deze discussie. Hij moest even wat langer duren omdat we toch wel standpunten met elkaar moeten delen want anders is het helemaal een doodoener. Ik stel een korte pauze voor. We gaan om vier uur weer verder.

De voorzitter schorst de vergadering van 15.50 uur tot 16.00 uur.

6 Notulen, besluiten- en actielijst ledenraadsvergadering 12 december 2024

De notulen van 12 december 2024 zijn door de Notulencommissie vastgesteld op 23 januari 2025. De mogelijkheid wordt geboden om opmerkingen te maken.

In de notulen wordt op pagina 10 bij agendapunt 14 de naam van de heer Pijnenburg genoemd, maar hij nam geen deel aan de vergadering. Daar er geen geluidsopname is gemaakt, is niet na te gaan wie dan wel aan het woord was.

De kwaliteit van de notulen is de laatste tijd minder en dit is besproken met Het Notuleercentrum. De voorzitter verzoekt de ledenraadsleden om zelf ook naar hun eigen bijdragen te kijken zodra ze de notulen ontvangen. Mevrouw Elshof is er niet toe gekomen om haar bijdragen door te geven. Er staan tegenstrijdigheden in het verslag en er zijn teksten weggelaten. Zij zou dit graag op drie punten willen rechtzetten. Ze vraagt of ze daar alsnog de gelegenheid voor krijgt. Mevrouw Botter heeft ook opmerkingen gemaakt op de notulen en dat is aangepast. De notulen waren wel opvallend anders dan anders. Bij haar naam stonden stukken tekst die ze niet had gezegd. Mevrouw Knoester was zich er niet van bewust dat er geen geluidsopname werd gemaakt, anders had zij zelf een opname gemaakt. Besloten wordt dat mevrouw Elshof de gelegenheid krijgt om haar bijdragen bij de volgende vergadering in te dienen zodat ze onderdeel uitmaken van de volgende notulen.

7 Verslagen en overzichten commissies

• *Verslag van de commissies* • *Ledenraad Rooster van aftreden*

Commissie beheer DBR

Geen opmerkingen.

Vacaturecommissie ledenraadcommissie

Geen opmerkingen.

Bestuursadviescommissie wetgeving

Geen opmerkingen.

Financiële commissie

Geen opmerkingen.

Commissie KING

Geen opmerkingen.

Commissie Schuldenwijzer

Geen opmerkingen.

Bestuurscommissie Gedragscode Bescherming Persoonsgegevens

De heer Straver had al eerder gevraagd of de richtsnoeren gedeeld konden worden met de ledenraad. Het zou een apart agendapunt worden, maar dat ziet hij niet terug en de richtsnoeren zijn niet in concept gedeeld. De heer Nouta legt uit dat de commissie zijn best doet, maar het blijkt een stuk omvangrijker te zijn dan gedacht. De AP is coöperatief bij het meedenken. Met de softwarebouwers wordt gekeken wat realiseerbaar is, want regels moeten wel uitvoerbaar zijn. De commissie heeft besloten het niet in concept te delen, maar te wachten tot de definitieve versie gedeeld kan worden.

Bestuurscommissie KBvG-BFT

De heer Nouta vindt dit een heel interessante commissie, maar er komt nagenoeg geen informatie uit deze commissie. Hij vraagt of er af en toe een update gegeven kan worden. De heer Swier legt uit dat er de laatste zes maanden niet vergaderd is. Bovendien betreft het een adviescommissie voor het bestuur en niet voor de ledenraad. Op dit moment is er niets om te delen. Binnenkort wordt er gewerkt aan een definitieve uitwerking en wordt het getoetst. Drie jaar geleden was het arrest, maar de einddatum is voor deze zomer.

Beleid-uitwerkcommissie BUC

Geen opmerkingen.

Ledenraad rooster van aftreden

De voorzitter wijst op aflopende termijnen; aftredende leden moeten zich bezinnen op een al dan niet herkiesbaar stellen.

8 Verslagen en overzichten bestuur

• *Verslag bestuur* • *Overzicht wetgeving*

Governance SNG

Geen opmerkingen.

Gegevensverstrekking

De heer Ruis vraagt wat de status is van het indienen en hoe dat indienen moet bij BFT. De heer Swier legt uit dat het via de reguliere weg verloopt, zoals normaal de kwartaalcijfers bij BFT ingediend worden. De software is aangepast en gegevens gaan geautomatiseerd door. Er zijn nog drie maanden om ermee aan de slag te gaan. Als het niet voldoet aan de regelgeving dan is het klachtwaardig, het ultieme uiterste als het structureel blijkt te zijn. De heer Van der Pas begrijpt dat er kantoren zijn die meer aansporing nodig hebben, maar dit keer was het wel erg bovenmatig. De heer Swier beaamt dat het irritant was en dat is de reden waarom er een excuus-mail vanuit de KBvG is verstuurd, maar wellicht heeft niet iedereen die gelezen.

E-Justice

Mevrouw Dijks heeft het programma mogen testen. De beroepsgroep mag echt trots zijn op het programma want het is makkelijk in gebruik, overzichtelijk, strak en heeft een mooi design. Het programma dat vanuit de EU wordt aangeboden is niet gebruiksvriendelijk. Een compliment voor SNG.

Service of Documents 'Mijn collega helpt u verder'.

Ingekomen stuk van de heer Nouta waarin hij zijn zorgen uit met betrekking tot tarifiering.

De heer Nouta heeft dit stuk geschreven in een 'melige after-webinar-dip'. Het webinar was goed, maar hij dacht erna: wat levert het op? De € 125 is een sprong voorwaarts ten opzichte van 'de fooi' in het verleden van € 65, maar er wordt nog steeds zo'n € 26 op toegelegd, nog afgezien van de reistijd, terwijl het de komende vijf jaar niet geïndexeerd wordt. Rekeningen van Belgische collega's zijn altijd hoger. De overheid moet gevraagd worden om een redelijk tarief, want het is niet nodig dat de beroepsgroep dit zelf moet bijpassen. € 200 zou een mooi bedrag zijn met een jaarlijkse indexering. De heer Nocco onderschrijft deze woorden. Hij hoopt niet dat het bedrag in 2027 eerder lager wordt dan hoger omdat de 'ICT dan verder gevorderd is'. Er moet ook geld verdiend worden in de kantoren terwijl er veel werk is aan exploten.

De heer Nijenhuis vertelt over zijn ervaringen in 2008 toen er een vast tarief werd opgenomen. Voorheen werd hij telkens geconfronteerd met kortingen. Met veel hangen en wurgen is er een verhoging opgenomen maar een indexering werd als problematisch gezien. Ook onbetaalde rekeningen blijven een issue. De heer Van der Pas benadrukt dat het geen verdienmodel is en dat het ook niet als zodanig benaderd moet worden. De heer Nijenhuis heeft tijdens de behandeling van de wet veel aandacht gevraagd voor de grote bestanden die gaan komen. Hier zijn ook Kamervragen over gesteld.

De heer De Swart ondersteunt het epistel van de heer Nouta. Met de opmerkingen over het tijdsbeslag, het achter buitenlandse collega's aanrennen voor een voorschot of een reactie/stukken uit het buitenland krijgen, moet het bestuur richting het ministerie gaan. De kosteloze exploten zorgen voor erg veel werk, maar daarvoor wordt maar 75% betaald. Hier zou hij een lans voor willen breken.

De heer Plate legt uit dat SOD gaat over implementatie van Europese regelgeving. Op dit moment is men bezig met digitalisering. In de stuurgroep wordt niet gesproken over het bedrag van € 125 en ook niet of dat in de toekomst goedkoper kan vanwege de digitalisering. In overleg met justitie wil hij vragen hoe hier een bestendige lijn van te maken. **(actie 8.01)** Het gesprek moet niet alleen op nationaal niveau, maar zeker ook op internationaal niveau gevoerd worden. Met reactietermijnen kan hij niet zoveel omdat het over het buitenland gaat. Wellicht dat na implementatie dit bespreekbaar gemaakt kan worden. Er is een aanvraag ingediend om een betaalfunctionaliteit aan het portaal toe te voegen. De aanvraag voor Europese subsidie hiervoor is helaas afgewezen, wat niet wegneemt dat

er nog wel een mogelijkheid is, maar het is wel een gemiste kans dat de betaalfunctie niet meteen is meegenomen. De heer De Swart noemt dat zijn opmerkingen over tarifiering niet over SOD gingen, maar dat het opmerkingen waren richting wetgeving en ministerie.

Kwaliteitsfonds

Geen opmerkingen.

Verkenning Rapport IBO & Contourenschets

Er zijn allerlei fiches vastgesteld waar KBvG een bijdrage aan heeft geleverd. De heer Swier geeft aan dat hier een vervolg aan is gegeven door middel van een bijeenkomst met stakeholders, met betrekking tot een tweetal fiches over problematische schulden, waarbij het ministerie om input heeft gevraagd. In een volgende bijeenkomst worden dezelfde fiches besproken, met uitleg door het ministerie. Het bestuur benadrukt dat het om een belangrijk onderwerp gaat en dat het goed is om er kennis van te nemen. De heer Plate vult aan dat het ministerie er de vaart in heeft, in mei gaat er een reactie naar de Kamer, omdat het jaarlijks om € 8,5 miljard schade gaat.

Reactie KBvG op rapport Adviescommissie voor burgerlijk procesrecht

De heer De Swart zag dat hoogleraar de heer Krzeminski ook deel uitmaakt van de commissie en vraagt zich af of hij invloed heeft gehad binnen dit gremium. De heer Nijenhuis meldt dat de commissie maandag aan de slag gaat met het advies. Voor 90% is het een heel goed advies, er worden veel argumenten gebruikt die moeilijk te weerleggen zijn. De commissie gaat zich richten op het grote belang van de rechtsbedeling. Wat de invloed van de hoogleraar is geweest, is niet bekend.

Mevrouw Dijks deelt de verontwaardiging. Ze vraagt of het bestuur hem gesproken heeft. De heer Jans heeft hem gesproken naar aanleiding van het rapport. De commissie die door de minister wordt gevraagd om advies is een staande commissie, niet een ad-hoc commissie, en daar neemt hij deel aan. In de commissie zitten voornamelijk mensen met een bestuursrechtelijke achtergrond. Dit verschilt echter van een civiele dagvaardingsprocedure. De nadruk lag dan ook op het ineenschuiven van deze procedures. De bijdrage van de heer Krzeminski is te lezen in de notulen. De discussie door de jaren heen is breder geweest dan wat terug te vinden is in het rapport, aldus de feedback van de heer Krzeminski. Mevrouw Dijks vraagt of daar ook de rechtbank onder viel die zelf exploten ging rijden. Ze geeft aan dat ze dit wat gechargeerd zegt. Ze bedoelt de functionaris van de rechtbank. De heer Jans legt uit dat op post niet vertrouwd kan worden, wellicht dat in de toekomst digitalisering een grote rol gaat spelen. Er blijft echter een persoon nodig die aan de deur komt, maar de vraag is wie dit dan gaat doen. De commissie gaat hiernaar kijken.

Het valt de heer Nocco op dat de heer Krzeminski blijkbaar niet de moeite heeft genomen het advies naar de KBvG te sturen. De heer Nijenhuis geeft aan dat het ineens opdook, ook grote advocatenkantoren waren verbaasd. De heer Jans heeft hier ook over gesproken met de heer Krzeminski.

De heer Nocco vraagt of de heer Teun Struycken weleens heeft aangekondigd op werkbezoek te komen bij KBvG. De heer Swiers meldt dat dit op redelijke termijn gaat gebeuren.

De heer Van der Pas vraagt naar de voortgang van de gesprekken en het onderzoek op de Hogeschool Utrecht. De heer Nijenhuis is er twee keer geweest, waaronder bij de uitreiking van de diploma's. Hij heeft zijn wensen geuit, maar de uitnodiging werd ingetrokken vanwege een onveilig gevoel en de wens om een ander traject te volgen. De bestuurder heeft een aantal vervelende mails ontvangen, maar heeft aangegeven met een open blik te willen komen en wacht op een uitnodiging. De heer Van der Pas maakt zich zorgen over de kwaliteit van de opleiding en de toekomstige deurwaarders. Hij hoopt ook dat de opleiding, die nu is ondergebracht bij sociaal juridische dienstverlening en geleid wordt door psychologen, wordt teruggebracht bij hbo rechten. Deze weeffout moet eruit. De heer Nijenhuis geeft aan dat de KBvG formeel geen positie meer heeft in de beroepsopleiding, er is geen formeel overleg meer. De heer Van der Pas wil weten wat er dan nodig is om er wel te komen. De heer Weening vult aan dat de beroepencommissie altijd prima werkte. De heer Nijenhuis probeert een regulier overlegstructuur te bereiken. **(actie 8.02)**

Overzicht wetgeving

De heer Nijenhuis heeft ter vergadering het Staatsblad van het Koninkrijk der Nederlanden (Besluit van 20 januari 2025, houdende tijdelijke regels ten behoeve van een experiment met een procedure bij de regelrechter (Tijdelijk besluit experiment regelrechter)) uitgereikt en hij verzoekt de ledenraad met klem om de inhoud goed tot zich te nemen omdat het nieuwe wetgeving betreft. Hij geeft een korte toelichting. Bezwaren tegen de nieuwe wetgeving zijn weggewuifd in een consultatie. Mevrouw Dijks had gevraagd om een terugkoppeling. De heer Nijenhuis geeft aan dat waar de wet rammelde, de bezwaren zijn verwerkt. Hiermee zijn gaten gedicht, maar de formele gedachte is gehandhaafd. De heer Jans vult aan dat er geen overzicht is waarin opgenomen is welke bezwaren wel of niet verwerkt zijn.

9 Beleidsregel Instrumenten

De instrumenten- en beleidsrichtlijn van de KBvG is omgezet in een beleidsregel. De beleidsregel ligt nu ter informatie en meningsvorming voor aan de ledenraad. Inhoudelijk hebben er geen wijzigingen plaatsgevonden, het betreft enkel een omzetting naar het juiste format.

De heer De Swart vraagt wat de oorzaak is van de wijziging van de naam, van richtlijn naar beleidsregel. De heer Jans legt uit dat gekeken is naar de regelgeving in de verordening van de KBvG en de wens om instrumenten gelijk te trekken. In het verleden werden verschillende bewoordingen gebruikt die formeel een andere betekenis hebben. De wijziging leidt niet tot een inhoudelijke wijziging. De heer Nocco geeft aan dat hij het prettig had gevonden als de zojuist gegeven uitleg in een document was bijgevoegd. De voorzitter merkt op dat het document niet vastgesteld hoeft te worden door de ledenraad. Het bestuur stelt het vast.

10 Rondvraag

Mevrouw Elshof heeft geluiden gehoord over de ontheffing. In Amersfoort en Delft worden boetes opgelegd door middel van een camera en bezwaren op boetes helpen niet altijd. Ze vraagt of hier wat aan te doen is. Mevrouw Botter heeft in Amersfoort ervaren dat bezwaren worden kwijtgescholden. Bij de gemeente kan per mail een aanvraag tot aansluiting op het kentekensysteem ingediend worden. Het aantal gemeenten dat tegenwerkt neemt echter toe. Via de VNG willen gemeenten op een uniform platform aansluiten zodat maar eenmaal het kenteken doorgegeven hoeft te worden. Gerechtsdeurwaarders moeten hun werk veilig kunnen uitvoeren en de auto dicht bij een adres kunnen parkeren, want ze krijgen soms te maken met agressie en gaan soms met contanten over straat. Mevrouw Botter adviseert gerechtsdeurwaarders om gemeenten te overtuigen van het belang. Mevrouw Van Koningsbrugge merkt op dat de VNG niet erg slagvaardig is. Mevrouw Botter wil hierover graag een gesprek met haar. **(actie 10.01)**

De heer Kijvekamp vraagt wat in het kader van de WKI de status is van Goede Vrijdag, of debiteuren dan wel of niet gebeld mogen worden. De voorzitter antwoordt dat debiteuren niet benaderd mogen worden, ook niet schriftelijk.

De heer Ruis verzoekt het bestuur om niet alleen te benoemen dat er grote dingen op de ledenraad afkomen, maar dit te begeleiden met een uitleg – zoals het IBO-verhaal – zodat erover gesproken kan worden. Voor de ledenraad moet er ook input geleverd worden vanuit bijvoorbeeld SNG of het bestuur zodat er meer grip is op de discussie. De voorzitter beaamt dit verzoek.

De heer De Swart las in het overzicht van gewijzigde tarieven per 1 januari niet dat de wettelijke handelsrente was veranderd. Hij stelt voor dat dit voortaan wordt meegenomen in het overzicht zodat hij het kan aanpassen in zijn systemen. De voorzitter stelt voor dit door te geven aan het bureau. **(actie 10.2)**

De heer Nocco maakt zich zorgen dat de heer Jans in september vervangen gaat worden en dat er derhalve een nieuw bestuurslid gekozen moet worden. Bij voorkeur is deze al in april gekozen zodat hij of zij op tijd ingewerkt kan worden. Voor de ledenraad is het van belang dat er een goed bestuur is. Mevrouw Bakhuis-van Kesteren geeft aan dat er een taak is weggelegd voor de vacaturecommissie. Er wordt op tijd gezocht naar geschikte bestuursleden en voordrachten zijn welkom. De heer Swier merkt op dat het bestuur niet over de eigen opvolgers gaat, daar gaat de ledenraad over. Er is een traineeship ingestoken en het is de bedoeling dat in de vergadering van juni de opvolger gekozen kan worden.

Het is mevrouw Dijks opgevallen dat de kantonrechter van Amsterdam een datumbepaling in een kort geding afgeeft, met een datum over ruim een maand. Volgens haar heeft de rechter niet de bevoegdheid om de wettelijke dagvaardingstermijn te verlengen. Zij vraagt of andere leden dit ook tegenkomen. De heer Nijenhuis legt uit dat dit is toegestaan. Soms gaat het zelfs over maanden. Als de rechter de termijn niet verkort, moet men zich aan de normale termijn houden. Mevrouw Dijks begrijpt dat dit een voorwaarde is die gesteld mag worden in een kort geding.

De heer Van der Pas had in basis hetzelfde punt als de heer Nocco, ook hij had gekeken naar de eindtermijn van bestuursleden. Hij zal zijn boreale woordenbrij niet missen maar wel zijn input, kennis en contacten. Hij vraagt op welke wijze er gewerkt wordt aan het behouden hiervan, wellicht in de vorm van oude schoenen met een likje verf. Mevrouw Bakhuis-van Kesteren legt uit dat het de bedoeling is dat er een overdracht plaatsvindt en dat er wellicht een bijeenkomst komt met de stakeholders om kennis te maken. De netwerken van bestuursleden overlappen ook enigszins met elkaar.

11 Wat verder ter tafel komt

Dit agendapunt is samengevoegd met agendapunt 10.

12 Vaststelling volgende vergadering

De volgende vergadering van de ledenraad vindt plaats op donderdag 24 april 2025 in het van der Valk Hotel Breukelen, Stationsweg 91 (3621 LK) Breukelen. Andere data voor 2025 zijn:

- donderdag 26 juni 2025 (Breukelen)*
- donderdag 9 oktober 2025 (Bunnik)*
- donderdag 11 december 2025 (Breukelen)*

13 Sluiting

De voorzitter dankt de aanwezigen voor hun inbreng en sluit de vergadering om 17.37 uur.